ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (teine koda)

9. juuli 2007 *

Kohtuasjas T-282/06,

Sun Chemical Group BV, asukoht Weesp (Madalmaad),

Siegwerk Druckfarben AG, asukoht Siegburg (Saksamaa),

Flint Group Germany GmbH, asukoht Stuttgart (Saksamaa),

esindajad: advokaadid N. Dodoo ja K. H. Eichhorn,

hagejad,

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: A. Whelan, S. Noë ja V. Bottka,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

keda toetavad

The Apollo Group, asukoht New York, New York (Ühendriigid),

Hexion Specialty Chemicals, Inc., asukoht Columbus, Ohio (Ühendriigid),

Esindajad: *barrister* I. M. Sinan ja *solicitor* J. Uphoff,

menetlusse astujad,

mille ese on nõue tühistada komisjoni 29. mai 2006. aasta otsus, mis kuulutab ühisturuga ja EMP lepinguga kokkusobivaks koondumise, millega Hexion Specialty Chemicals (The Apollo Group) omandab Akzo Nobeli osakonna „Tindid ja liimvaigud" üle täieliku kontrolli (juhtum COMP/M.4071 — Apollo/Akzo Nobel, IAR),

EUROOPA ÜHENDUSTE
ESIMESE ASTME KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees J. Pirrung, kohtunikud N. J. Forwood ja S. Papasavvas,

kohtusekretär: ametnik C. Kantza,

arvestades kirjalikus menetluses ja 27. veebruari 2007. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

1 Nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (ELT L 24, lk 1; ELT eriväljaanne 08/03, lk 40; edaspidi „ühinemismäärus") artikkel 2 sätestab:

„2. Koondumine, mis eelkõige turgu valitseva seisundi tekitamise või tugevdamise kaudu ei takistaks märkimisväärselt konkurentsi ühisturul või selle olulises osas, kuulutatakse ühisturuga kokkusobivaks.

3. Koondumine, mis eelkõige turgu valitseva seisundi tekitamise või tugevdamise kaudu takistaks märkimisväärselt konkurentsi ühisturul või selle olulises osas, kuulutatakse ühisturuga kokkusobimatuks."

2 Ühinemismääruse artikli 6 lõige 1 näeb ette, et komisjon vaatab teatise läbi niipea, kui on selle kätte saanud, ning punkt b sätestab:

„Kui komisjon leiab, et teatatud koondumine kuulub käesoleva määruse reguleerimisalasse, kuid ei tekita tõsiseid kahtlusi kokkusobivuses ühisturuga, teeb ta otsuse loobuda vastuväidete esitamisest ning kuulutab koondumise ühisturuga kokkusobivaks.

[…]”.

3 Komisjon kirjeldas horisontaalsete koondumiste hindamise analüütilist lähenemisviisi oma horisontaalsete ühinemiste hindamise suunistes vastavalt ühinemismäärusele (ELT 2004, C 31, lk 5; ELT eriväljaanne 08/03, lk 10; edaspidi „suunised”).

Vaidluse aluseks olevad asjaolud

A — *Menetluse ja koondumise pooled*

4 Sun Chemical Group BV (edaspidi „Sun”) toodab trükitinti, mida kasutatakse pakendamise, kirjastuse, kaubanduse ja tööstuse sektorites, pigmentides, dispersioonides kui ka kaubamärkide turvalisuses ja kaitses. Tema üle omab kaudselt täielikku 100%

kontrolli Dainippon Ink and Chemicals Inc. Sunis töötab rohkem kui 12 000 isikut ja tema viimase majandusaasta käive ületas kolm miljardit eurot. 2005. aastal ostis Sun Euroopas ligikaudu [*konfidentsiaalne*][1] t kampolvaiku.

5 Siegwerk Druckfarben AG (edaspidi „Siegwerk") on maailma mastaabiga trükitinditootja, kes on spetsialiseerunud pakendamisel, graafikas ja rull-ofsetis kasutatava tindi sektorites. Ta on Siegwerk äriühingute kontserni emaettevõtja. Seal töötab ligikaudu 4000 isikut ja tema viimase majandusaasta käive ulatus ligikaudu 830 miljoni euroni. Euroopas ostab Siegwerk kolmandate iseseisvate tarnijate käest aastas ligikaudu [*konfidentsiaalne*] t kampolvaiku.

6 Flint Group Germany GmbH (edaspidi „Flint") on tarnija trüki-, ümberkujundus- ja värvainetööstuses. Ta tekkis XSYS Print Solutions'i ja Flint Ink Corp'i ühinemisel aastal 2005. Flintis töötab umbes 7500 isikut ja tema viimase majandusaasta käive ulatus ligikaudu 2,2 miljardi euroni. Euroopas ostab Flint kolmandate iseseisvate tarnijate käest igal aastal ligikaudu [*konfidentsiaalne*] t kampolvaiku.

7 Hexion Specialty Chemicals, Inc. (edaspidi „Hexion") valmistab ja turustab erinevaid termokõvenevaid vaike ja erivaike, eelkõige kampolvaike, süsivesinikvaike, kampolsüsivesinik hübriidvaike, alküüdvaike, akrüüldispergante, akrüülvaike ja teisi vaike nagu näiteks aminoplastvaigud, epoksüvaigud, fenoolvaigud ja polüestervaigud. Tal on rohkem kui 90 tootmis- ja turustusüksust, mis asuvad 18 riigis Põhja- ja Lõuna-Ameerikas, Euroopas ning Aasia ja Vaikse ookeani piirkonnas, andes tööd ligikaudu 7000 isikule.

1 — Konfidentsiaalsed andmed on kustutatud.

8 The Apollo Group (edaspidi „Apollo”) haldab mitut investeerimisfondi, mille huvi on suunatud suurele hulgale tegevustele maailma tasandil. Apollo kontrollib Hexioni.

9 Akzo Nobeli (edaspidi „Akzo”) osakond „Tindid ja liimvaigud” valmistab peamiselt kampolil põhinevaid tooteid, eelkõige kampolvaike, hübriidvaike ja muid kampoli derivaate, mis on mõeldud peamiselt trükitindiks ja liimideks. Tema tootmisüksused asuvad Madalmaades, Portugalis, Hiinas, Uus-Meremaal, Argentinas, Kanadas ja Ühendriikides.

B — *Kaubaturg*

10 Kampolvaik on looduslik vaik, mida saadakse männist. Seda on olemas kolm liiki: puuvaik, õlivaik ja tallõlivaik. Toorainet saadakse keemiliste protsesside teel, mis sisaldavad hüdrogeenimist, esterdamist, polümerisatsiooni ja puhastamist. Keemilisest või tehnilisest vaatenurgast võib need kampolvaigud jagada kampolseepideks, resinaatideks, kampolestriteks ning modifitseeritud maleiin- ja fumaarvaikudeks. Kampolvaiku kasutatakse peamise koostisainena trükitindi valmistamisel. Trükitinti tootvad ettevõtjad sõltuvad suurel määral kampolvaigu tarnetest ja — nagu väidavad hagejad — teevad igal aastal suuri pingutusi, et tagada trükitindi tootmiseks vajalike tarnete olemasolu. Nende enda andmete kohaselt ostavad hagejad 90% Euroopas pakutavast kampolvaigust, mis on mõeldud kasutamiseks tindisektoris. Kampolvaigust valmistatakse ka muid tooteid, nagu lakk, liimained (liimid), ravimid, närimiskumm ja seep.

C — *Haldusmenetlus*

11 Koondumine, mille käigus Apollole kuuluv Hexion soovis omandada ühinemismääruse artikli 3 lõike 1 punkti b tähenduses otsese või 100% tütarettevõtja kaudu aktsiate või varade ostmise teel kontrolli kogu Akzo tegevuse üle, ei olnud ühinemismääruse artikli 1 lõike 2 või artikli 1 lõike 3 tähenduses ühenduse seisukohalt oluline. Teades, et koondumise võib läbi vaadata nelja liikmesriigi koondumiste kontrolli käsitlevate siseriiklike seaduste alusel, esitasid koondumise pooled komisjonile 3. veebruaril 2006 ühinemismääruse artikli 4 lõike 5 kohaselt üleandmistaotluse. Kuna ükski liikmesriik ettenähtud tähtaja jooksul vastuseisu ei avaldanud, asuti seisukohale, et koondumine on ühenduse seisukohalt oluline, ja komisjon sai kavandatava koondumise teate 18. aprillil 2006.

12 25. aprillil 2006 saatis komisjon üksikasjalikud küsimustikud koondumise poolte kahekümne ühele konkurendile (edaspidi „konkurentide küsimustik") ja 13 kliendile (edaspidi „klientide küsimustik") kampolvaikude, süsivesinikvaikude ja hübriidvaikude turgudel. Neile küsimustikele tuli vastata enne 2. maid 2006. 13 konkurenti ja kümme klienti saatsid komisjonile vastused.

13 Flint esitas oma vastuse klientide küsimustikule 28. aprillil 2006. Samal päeval avaldas komisjon Euroopa Liidu Teatajas teatise (ELT C 102, lk 9), kutsudes asjast huvitatud kolmandaid isikuid esitama talle hiljemalt 8. maiks 2006 oma võimalikud märkused kavandatava koondumise kohta.

14 Sun, kellele anti tähtaja pikendust kaks päeva, esitas 4. mail 2006 klientide küsimustikule oma vastuse. 10. mail 2006 võttis Sun ühendust antud juhtumi eest vastutava

komisjoni üksusega ja jättis suulise teate sooviga kohtuda, et arutleda koondumise ja Suni poolt küsimustikule antud vastuste teemal. 11. mail 2006 saatis Sun asjaga tegeleva üksuse liikmele elektronkirja, teatades, et nad on viivitamatult valmis komisjoniga kohtuma, et juhtumit arutada.

15 12. mail 2006 esitas oma vastuse klientide küsimustikule Siegwerk. Samal päeval esitas Sun täiendavaid andmeid ja selgitusi põhjuste kohta, miks koondumine talle muret tekitas. Komisjon palus teate esitanud poolel anda Suni märkustes tõstatatud probleemide kohta oma kommentaarid.

16 Teate esitanud pool saatis oma kommentaarid 16. mail 2006 kirja teel. 17. mail 2006 esitas Sun kaks dokumenti, mis sisaldasid märkusi, milles ta tõi välja põhjused, miks komisjon oli kohustatud kuulutama koondumise ühisturuga kokkusobimatuks. Esitatud teave käsitles hiljutisi hinnatõuse, tootmisvõimsusi puudutavaid piiranguid turul ja koondumise poolte klientide raskusi tarnija vahetamisel. Komisjon palus teate esitanud poolel anda talle Suni viimaste märkuste kohta oma kommentaarid.

17 Teate esitanud pool saatis oma kommentaarid 18. ja 19. mail 2006 kolme kirjaga.

D — *Vaidlustatud otsus*

18 29. mail 2006 võttis komisjon ühinemismääruse artikli 6 lõike 1 punkti b alusel vastu otsuse juhtumis COMP/M.4071 — Apollo/Akzo Nobel IAR, kuulutades teatatud koondumise ühisturuga kokkusobivaks (edaspidi „vaidlustatud otsus”).

19 Vaidlustatud otsuse põhjendustes 10–45 uuris komisjon kõigepealt puudutatud kaubaturge ja geograafilisi turge ning seejärel analüüsis põhjendustes 51–80 koondumise mõju konkurentsile turgudel.

20 Puudutatud kaubaturgude osas tuvastas komisjon vaidlustatud otsuse põhjendustes 8–24, et koondumise poolte kampolvaikude, süsivesinikvaikude, alküüdvaikude ja akrüüldispergantide tootmistegevused kattuvad. Komisjon leidis, et see kattuvus puudutab üksnes neid vaike, mida kasutatakse tindi tootmiseks. Jättes lahtiseks küsimuse asjaomase kaubaturu täpsest piiritlemisest, sest ta leidis, et koondumine ei tekita konkurentsiprobleeme, olgu määratlus milline tahes, uuris komisjon trükitindisektoris kasutatavaid vaike eraldiseisvalt ja leidis, et trükitindisektoris kasutatavad kampolvaigud kuuluvad kõik samale kaubaturule.

21 Asjaomase geograafilise turu osas leidis komisjon vaidlustatud otsuse põhjendustes 35–38, et see turg puudutab vähemalt Euroopa Majanduspiirkonda (EMP), kuid võib olla ka ülemaailmne. Täpse määratluse jättis komisjon lahtiseks, märkides, et lõplik hinnang ei sõltu sellest, kas määratleda turg EMP turuna või ülemaailmse turuna.

22 Mis puudutab koondumise mõju hindamist trükitindisektoris kasutatavate kampolvaikude EMP turul, siis hindas komisjon vaidlustatud otsuse põhjendustes 51 ja 53

koondumise poolte ja nende konkurentide turuosasid aastal 2005 järgmiselt: Hexion [10–20]%, Akzo Nobel IAR [20–30]% — ehk kombineeritud turuosa [30–50]% —, Arizona [10–20]%, Cray Valley [10–20]%, Respol [0–10]%, DRT [0–10]%, Euro-Yser [0–10]%, Kraemer [<5]%, Westvaco [<5]%, muud [0–10]%. Kampolvaikude maailmaturul hindas komisjon koondumise poolte kombineeritud turuosaks [20–30]%, kuna turule oli sisenenud hulgaliselt uusi ettevõtjaid.

23 Mis puudutab konkurentsivastast mõju sellel turul, siis alustuseks märkis komisjon vaidlustatud otsuse põhjenduses 59, et koondumise poolte 13 konkurendist 11 leidsid, et koondumisel sellist mõju ei ole, kuid ligikaudu pooled klientidest, kes turu-uuringus osalesid, leidsid, et ettevõtjate arvu vähenemine ja koondumisel tekkinud ettevõtte suhteliselt suur turuosa võivad kaasa tuua hinnatõuse ja piirata tootearendust.

24 Vaidlustatud otsuse põhjenduses 60 on rõhutatud, et turu-uuring kinnitas, et enamik kliente vajab oma rakenduste jaoks spetsiifilist tüüpi kampolvaike ja et mõnikord tehakse vaiku kliendi tellimusel, mis võib aega võtta mitu kuud. Komisjoni seisukohalt näitab see, et kõnealusel turul müüdavad tooted ei ole homogeensed ja et turul on palju tootjaid, mida iseloomustab ka turuosade ebasümmeetrilisus. Põhjenduses 60 on samuti välja toodud mured, mida ligikaudu 30% tootjatest väljendas seoses selliste väljaspool EMP-d asutatud tootjate mõju kasvuga nagu Arez (Hiina). Komisjon leidis seega, et põhimõtteliselt on vähetõenäoline, et kõnealune koondumine võiks kaasa tuua konkurentsivastase kooskõlastatud tegevuse. Samas, võttes arvesse asjaolu, et kaks suurt ettevõtjat pidid ühinema, võis see toiming komisjoni seisukohalt tekitada sel turul konkurentsivastast mõju tulenevalt koondumise poolteks olevate ettevõtjate ühepoolsest tegevusest.

25 Vaidlustatud otsuse põhjendustes 62–65 uuris komisjon kõigepealt tootmisvõimsusi ja märkis, et vastavalt turu-uuringu tulemustele ei esine turul tootmisvõimsusi puudutavaid piiranguid. Põhjenduses 64 on välja toodud, et arvestades asjaolu, et tindisektoris kasutatavate kampolvaikude tootmine EMP turul ulatus ligikaudu 144 000 tonnini, katsid turu-uuringus osalenud tootjad (Arizona, Cray Valley, Respol, Kraemer, Megara, Union Resinera ja Eastman) võimalikust tootmisvõimsusest 28 200 t ehk 19,5% turu kogutoodangust. Vaidlustatud otsusest tuleneb, et kui poolte teisi tootjaid (nende hulgas DRT ja Euro-Yser) puudutavad hinnangud olid täpsed, vastaksid vabad tootmisvõimsused 41% turu kogutoodangust. Põhjenduses 65 on väidetud, et turu-uuring kinnitas turul üleliigsete võimsuste olemasolu, mida möönis ka enamik kliente.

26 Põhjendused 66 ja 67 käsitlevad seejärel muresid, mida üks klientidest väljendas esiteks seoses kampolvaigu hinna tõstmisega Akzo ja Hexioni poolt, ning teiseks seoses tarneprobleemidega septembrist detsembrini, kuna see tõi kaasa piiranguid, mis mõjutasid pakkumist kõnealustel kuudel ehk ajal, mil kampolvaigu hooajaline nõudlus on suurim. Selles osas rõhutab põhjendus 67, et koondumise poolte esitatud tõendid näitavad, et esiletõstetud tarneprobleeme ei põhjustanud konkurentsivastane olukord asjaomasel turul. Tõepoolest, esiteks tulenesid need probleemid pigem sellest, et tõsteti hinda kampolvaikude tootmise peamistel toorainetel nagu toornafta, õlivaik ja tallõlivaik, mille hinda tõsteti viimastel aastatel märkimisväärselt, nii et õlivaigu hind tõusis 500 Ühendriikide dollarilt (USD) tonni kohta jaanuaris 2004 ligikaudu 1250 dollarini tonni kohta ajal, mil võeti vastu vaidlustatud otsus. Teiseks märgiti, et eespool välja toodud tarneprobleeme puudutav saadaolev teave tundub viitavat, et neid probleeme põhjustasid tarnijate tehnilised probleemid või plaanitud

hooldustöödest tulenevad tootmisseisakud ja mitte tootmisvõimsuste üldine puudumine tervel turul asjaomasel perioodil. Lisaks on tõsi see, et asjaomasel kliendil oli võimalik leida alternatiivseid tarneallikaid, mis leevendasid selle ootamatu raskuse mõju.

27 Vaidlustatud otsuse põhjenduses 68 on kinnitatud, et eeltoodut arvesse võttes tundub tõenäoline, et koondumise teel tekkinud ettevõtte iga ühepoolselt hindade tõstmise katse võiksid nurjata turul tegutsevad olulised konkurendid nagu Arizona, Cray Valley, Respol ja muud väiksemad tootjad, kel on samal ajal nii tootmisvõimsust kui ka tehnilist oskusteavet, mis on vajalikud, et töötada vastu konkurentsivastasele tegevusele.

28 Vaidlustatud otsuse põhjendustes 69–71 uurib komisjon võimaliku tasakaalustava ostujõu rakendamist tindivalmistajate poolt vaigutootjate suhtes. Ta väidab põhjenduses 69, et koondumise pooled tõid välja, et nende kliendid asuvad positsioonil, mis võimaldab neil mõjutada hindu, ja et mõned neist, kes toodavad ise kampolvaiku, distsiplineerivad edukalt oma tarnijaid. Mis puudutab teatud tinditootjate omapoolse kampolvaigu tootmise mõju, siis on samas põhjenduses märgitud, et poolte hinnangute kohaselt toodavad ise kampolvaiku märkimisväärsel hulgal kolm klienti: Flint ja Siegwerk, kelle tootmisvõimsused on hinnanguliselt vastavalt ligikaudu 25 000 t ja 12 000 t, ning Huber, kes omandas hiljuti Micro Inks'i ja teatas oma tarnijatele, et ta alustas oma ostude ülekandmist tütarettevõtjale. Seejärel on põhjenduses 70 rõhutatud, et uuring tuvastas, et üldjuhul keskendub kampolvaigutootjate müük kahele või kolmele suurele kliendile, nii et viis esimest tinditootjat katavad ligikaudu [80–90]% Hexioni tindisektoris kasutatavate kampol-, hübriid- ja süsivesinikvaikude müügist ning [90–100]% Akzo omast. Lisaks sellele katavad kaks esimest klienti vastavalt [50–60]% ja [70–80]% nende kahe äriühingu tindisektoris kasutatavate kampol-,

hübriid- ja süsivesinikvaikude müügist. Seetõttu leiab komisjon põhjenduses 71, et poolte tugev sõltuvus suurte klientide piiratud hulgast ja teiste tootjate võimsus neid kliente varustada kujutavad endast olulist takistust võimalikule ühepoolsele konkurentsivastasele tegevusele.

29 Vaidlustatud otsuse põhjenduses 72 on järeldatud, et eeltoodut arvesse võttes ei tekita kavandatav koondumine konkurentsiprobleeme osas, mis puudutab trükitindisektoris kasutatavaid kampolvaike.

Menetlus

30 Hagejad esitasid 9. oktoobril 2006 Esimese Astme Kohtu kantseleisse käesoleva hagi.

31 Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 76a alusel esitasid hagejad samal päeval eraldi dokumendina kiirendatud menetluse taotluse.

32 Apollo ja Hexion esitasid 31. oktoobril 2006 Esimese Astme Kohtu kantseleisse avalduse komisjoni nõuete toetuseks menetlusse astumiseks.

33 Samal päeval esitas komisjon kiirendatud menetluse taotluse kohta oma märkused, milles ta mainis, et kaitseõiguse kasutamiseks peab ta tuginema konfidentsiaalsetele andmetele ja dokumentidele, mille on esitanud koondumise pooled ja kolmandad isikud.

34 Kodukorra artikli 64 lõike 4 alusel esitas komisjon samal päeval Esimese Astme Kohtu kantseleisse eraldi dokumendina menetlust korraldavate meetmete taotluse.

35 Menetlust korraldavate meetmete raames osalesid hagejad, komisjon ja menetlusse astujad 8. novembril 2006 mitteametlikul koosolekul Esimese Astme Kohtu teise koja kolme kohtunikuga, kellele kiirendatud menetluse taotluse rahuldamise võimalikkuse uurimiseks kohtuasi määrati. Sellel koosolekul avaldasid hagejad, et võttes arvesse kiirendatud menetluse piiranguid, ei kavatse nad vaidlustatud otsuses esitatud turumääratlust vaidlustada.

36 14. novembril 2006 otsustas Esimese Astme Kohtu teine koda kiirendatud menetluse taotluse rahuldada.

37 16. novembril 2006 võttis Esimese Astme Kohtu teine koda vastu menetlust korraldavad meetmed, mis käsitlevad käesolevas kohtuasjas konfidentsiaalsete andmete ja dokumentide tõenditena esitamist.

38 Esimese Astme Kohtu teise koja esimees, olles ära kuulanud kohtuasja pooled, lubas 17. novembri 2006. aasta määrusega Apollol ja Hexionil komisjoni toetuseks menetlusse astuda ja esitada menetlusse astuja seisukohad, mida nad tegid 8. detsembril 2006.

39 Esimese Astme Kohus otsustas ettekandja-kohtuniku ettekande põhjal avada suulise menetluse ning esitas menetlust korraldavate meetmete raames hagejatele kirjalikud küsimused, paludes neile vastata kohtuistungil.

40 Poolte kohtukõned ja vastused Esimese Astme Kohtu kirjalikele ja suulistele küsimustele kuulati ära 27. veebruari 2007. aasta kohtuistungil.

41 Kohtuistungil esitas komisjon Esimese Astme Kohtu liikmetele ja teistele pooltele uue dokumendi mittekonfidentsiaalse versiooni. Olles pooled ära kuulanud, otsustati selle dokumendi tõendina vastuvõetavus lahendada edaspidi. Esimese Astme Kohus otsustab seda toimikusse mitte lisada.

Poolte nõuded

42 Hagejad paluvad Esimese Astme Kohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

43 Komisjon palub Esimese Astme Kohtul:

— tunnistada hagi Siegwerki ja Flinti puudutavas osas vastuvõetamatuks;

— jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejatelt.

44 Menetlusse astujad paluvad Esimese Astme Kohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— jätta hagejate kohtukulud nende enda kanda ja mõista menetlusse astujate kantud kohtukulud välja hagejatelt.

Õiguslik käsitlus

A — *Hagi vastuvõetavus*

1. *Poolte argumendid*

45 Komisjon väidab, et vaidlustatud otsus ei puuduta Siegwerki ja Flinti isiklikult. Küsimus, kas otsus, mis kuulutab koondumise ühisturuga kokkusobivaks, puudutab kolmandat isikut isiklikult, sõltub esiteks tema aktiivsest osalemisest haldusmenetluses ja teiseks mõjust, mida otsus tema olukorrale turul omab. Pelk osalemine haldusmenetluses ei ole iseenesest piisav, sest koondumiste kontroll nõuab

korrapäraseid kontakte mitmete ettevõtjatega. Üksnes aktiivne osalemine haldusmenetluses kujutab endast asjaolu, mida tuleb arvesse võtta, et koostoimes teiste konkreetsete asjaoludega tuvastada hagi vastuvõetavust, seda enam, kui see aktiivne osalemine mõjutas menetluse kulgu ja vaidlustatud õigusakti sisu.

46 Käesolevas asjas aga piirdus Flinti ja Siegwerki osalemine haldusmenetluses komisjoni koostatud klientide küsimustikule vastamisega ning nende vastused olid lakoonilised ja üldised. Nende piiratud osalemine ei omanud mingisugust erilist mõju menetluse kulgemisele või vaidlustatud otsuse sisule. Seetõttu ei saa nende osalemist haldusmenetluses pidada aktiivseks osalemiseks. Hagiavaldusest ei nähtu ka ühtegi muud asjaolu, mis eristaks neid kahte ettevõtjat teistest koondumise poolte klientidest. Koondumine mõjutab Siegwerki ja Flinti positsiooni turul täpselt sama moodi nagu see mõjutab kõigi teiste kampolvaikude ostjate positsiooni.

47 Komisjon on seisukohal, et antud juhul ei ole õigustatud lubada Siegwerkil ja Flintil tegutseda hagi raames, mida nad ise ei oleks saanud mitte kunagi esitada. Hagi tugineb suures osas Siegwerki avaldustele, mille ta esitas komisjoni koostatud klientide küsimustikus seoses toorainete kättesaadavusega ning ei Sun ega Flint ei tõstatanud seda kättesaadavuse probleemi haldusmenetluses. See ühtsuse puudumine hagejate vastavates vastustes kujutab endast teist põhjust, miks käsitleda eraldiseisvalt iga poole õigust olla kohtumenetluse pool.

48 Hagejad leiavad, et vaidlustatud otsus puudutab neid otse ja isiklikult, sest see mõjutab nende tegevust ja eelkõige nende tarneid, kuna kampolvaigud on nende tootmise oluline osa ja need moodustavad suure osa valmistoote hinnast. Lisaks sellele olid hagejad enne koondumist nii Hexioni kui ka Akzo peamised kliendid ja

nad on tinditööstuse kampolvaikude peamised ostjad, kattes üheskoos ligikaudu 90% EMP-s ostetud kampolvaikudest. Hagejad leiavad samuti, et nad osalesid aktiivselt haldusmenetluses.

2. *Esimese Astme Kohtu hinnang*

49 Kõigepealt tuleb märkida, et komisjon ei vaidlusta Suni õigust olla kohtumenetluse pool. Tõepoolest, kuna Sun osales aktiivselt haldusmenetluses, ei ole tema hagi vastuvõetavuses mingit kahtlust.

50 Nüüdseks hästi väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei tule ühe ja sama hagi puhul käsitleda teiste hagejate õigust olla kohtumenetluse pool (Euroopa Kohtu 24. märtsi 1993. aasta otsus kohtuasjas C-313/90: CIRFS jt *vs.* komisjon, EKL 1993, lk I-1125, punkt 31, ja Esimese Astme Kohtu 8. juuli 2003. aasta otsus kohtuasjas T-374/00: Verband der freien Rohrwerke jt *vs.* komisjon, EKL 2003, lk II-2275, punkt 57; vt ka selle kohta Esimese Astme Kohtu 6. juuli 1995. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-447/93–T-449/93: AITEC jt *vs.* komisjon, EKL 1995, lk II-1971, punkt 82).

51 Ükski käesolevas asjas komisjoni esitatud tõend ei õigusta seda, et Esimese Astme Kohus sellest kohtupraktikast kõrvale kalduks. Tõsi, teatud kohtuasjades on Esimese Astme Kohus hagejaid hagi vastuvõetavuse osas eristanud (Esimese Astme Kohtu 21. märtsi 2002. aasta otsus kohtuasjas T-131/99: Shaw ja Falla *vs.* komisjon, EKL 2002, lk II-2023, punkt 12, ja Esimese Astme Kohtu 10. märtsi 2005. aasta määrus liidetud kohtuasjades T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00–T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00–T-259/00, T-265/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, T-274/00–T-276/00, T-281/00, T-287/00 ja T-296/00: Gruppo ormeggiatori del

porto di Venezia jt *vs.* komisjon, EKL 2005, lk II-787, punktid 38 ja 45). Need eristamised olid aga põhjendatud, nagu ka eelmises punktis viidatud kohtupraktika, menetlusökonoomia kaalutlustel.

52 Lähenemisviis, mida komisjon antud juhul pakub, on selliste kaalutlustega vastuolus, sest isegi juhul, kui Flinti ja Siegwerki hagi vastuvõetavuse eraldiseisev uurimine näitaks, et neil ei ole õigust olla kohtumenetluse pool, tuleks Esimese Astme Kohtul sellest hoolimata uurida hagi tervikuna. Sellel eeldusel ei tule Flinti ja Siegwerki väiteid Esimese Astme Kohtu uurimisest kõrvale jätta. Kuna need väited on esitatud komisjoni hinnangu kohta haldusmenetluses, peab neid igal juhul käesolevas menetluses arvesse võtma ja Esimese Astme Kohtul tuleb uurida kõiki käesoleva hagi raames esitatud väiteid ja argumente koos.

53 Seega ei ole Flinti ja Siegwerki hagi vastuvõetavust vaja menetlusökonoomia põhjustel eraldi uurida.

B — *Hagi sisu*

54 Oma hagi toetuseks esitavad hagejad kaks väidet. Esimene põhineb sellel, et komisjon ei järginud suuniseid, ja teine sellel, et komisjon tegi fakti- ja hindamisvigu. Teise väite raames esitavad hagejad samuti väite, mis põhineb väidetaval ebapiisaval põhjendamisel.

1. *Esialgsed märkused*

55 Tuleb meenutada, et komisjon on teatistega, mida ta võtab vastu koondumiste kontrolli valdkonnas, seotud niivõrd, kuivõrd need ei riku asutamislepingu ja ühinemismääruse norme (Esimese Astme Kohtu 3. aprilli 2003. aasta otsused kohtuasjas T-114/02: BaByliss *vs.* komisjon, EKL 2003, lk II-1279, punkt 143, ja kohtuasjas T-119/02: Royal Philips Electronics *vs.* komisjon, EKL 2003, lk II-1433, punkt 242).

56 Suuniste punktist 5 tuleneb, et need esindavad analüütilist lähenemisviisi, mida komisjon kasutab horisontaalsete ühinemiste hindamisel ja mida ta kohaldab iga juhtumi konkreetsete asjaolude suhtes. Punktis 13 on täpsustatud, et tegemist ei ole kontrollnimekirjaga, mida tuleb igal juhul automaatselt kohaldada, vaid pigem põhineb konkreetse juhtumi konkurentsialane analüüs üldisel hinnangul ühinemise eeldatavale mõjule, võttes arvesse asjaomaseid tegureid ja tingimusi. Samast punktist tuleneb, et „[m]itte kõik […] komponendid ei ole […] alati asjakohased, mistõttu ei ole kõiki juhtumi komponente vaja ühesuguse põhjalikkusega analüüsida".

57 Sellest järeldub, et suunised ei nõua alati kõikide suunistes mainitud tegurite uurimist, kuna komisjonil on kaalutlusõigus, mis võimaldab tal teatavaid tegureid arvesse võtta või arvesse võtmata jätta (vt analoogiline 8. juuli 2004. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-67/00, T-68/00, T-71/00 ja T-78/00: JFE Engineering jt *vs.* komisjon, EKL 2004, lk II-2501, punkt 553).

58 Lisaks sellele ei saa põhjendamiskohustusest tuletada, et komisjon on kohustatud esitama põhjenduses kõik faktilised ja õiguslikud asjaolud, mis võivad olla teatatud koondumisega seotud ja/või mis tõsteti esile haldusmenetluses. Põhjendamise nõue peab pigem olema kohandatud kõnealuse õigusakti olemusega ja seda tuleb hinnata, lähtudes antud juhtumi asjaoludest, eelkõige õigusakti sisust, toodud põhjenduste

laadist ning selgituste saamise huvist, mis võib adressaatidel või teistel aktist otseselt ja isiklikult puudutatud isikutel olla. Seega, kuigi põhjendus peab kajastama selgelt ja ühemõtteliselt õigusakti autoriks olnud institutsiooni kaalutlusi, võimaldamaks huvitatutel võetud meetme põhjendustega tutvuda ja ühenduste kohtul kontrolli teostada, ei riku komisjon oma põhjendamiskohustust, kui ta oma otsuses ei esita täpset põhjendust koondumise teatud hulga asjaolude hindamise kohta, mis tunduvad talle koondumise hindamisel ilmselgelt asjassepuutumatud, tähtsusetud või selgelt teisejärgulised (eespool punktis 50 viidatud kohtuotsus Verband der freien Rohrwerke jt *vs.* komisjon, punktid 184–186).

59 Samuti tuleb meenutada, et ühenduse institutsioonide õigusaktide suhtes kohaldatakse kehtivuse presumptsiooni (Euroopa Kohtu 15. juuni 1994. aasta otsus kohtuasjas C-137/92 P: komisjon *vs.* BASF jt, EKL 1994, lk I-2555, punkt 48, ja Esimese Astme Kohtu 28. septembri 2004. aasta otsus kohtuasjas T-310/00: MCI *vs.* komisjon, EKL 2004, lk II-3253, punkt 55) ja et vaidlustatud üksikakti õiguspärasust tuleb hinnata lähtuvalt akti vastuvõtmise ajal olemas olnud faktilistest ja õiguslikest asjaoludest. Järelikult tuleb vaidlustatud otsuse õiguspärasust uurida lähtuvalt otsuse vastuvõtmise ajal olemas olnud faktilistest asjaoludest ning mitte lähtuvalt otsusele järgnenud faktilistest asjaoludest (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 4. juuli 2006. aasta otsus kohtuasjas T-177/04: easyJet *vs.* komisjon, EKL 2006, lk II-1931, punktid 203 ja 204).

60 Lõpuks tuleb meenutada, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale peab komisjoni poolt temale ühinemismäärusega usaldatud kaalutlusõiguse rakendamisel antavate keeruliste majanduslike hinnangute üle teostatav ühenduse kohtu kontroll piirduma sellega, et kontrollitakse menetlusnormide ja põhjendamiskohustuse järgimist, faktide sisulist täpsust ning ilmse kaalutlusvea ja võimu kuritarvitamise puudumist (Esimese Astme Kohtu 3. aprilli 2003. aasta otsus kohtuasjas T-342/00: Petrolessence ja SG2R *vs.* komisjon, EKL 2003, lk II-1161, punkt 101; 21. septembri 2005. aasta otsus kohtuasjas T-87/05: EDP *vs.* komisjon, EKL 2005, lk II-3745, punkt 151, ja eespool punktis 59 viidatud kohtuotsus easyJet *vs.* komisjon, punkt 44). Siinkohal tuleb meenutada, et ühenduste kohtud peavad muu hulgas kontrollima esitatud

tõendite tegelikkusele vastavust, usaldatavust ja sidusust, samuti kontrollima, kas kogutud tõendid sisaldavad kogu asjakohast teavet, mida keerulise olukorra hindamisel tuleb arvesse võtta, ja kas kõnealused tõendid võivad toetada järeldusi, mis nende pinnalt on tehtud (Euroopa Kohtu 15. veebruari 2005. aasta otsus kohtuasjas C-12/03 P: komisjon *vs.* Tetra Laval, EKL 2005, lk I-987, punkt 39).

61 Eeltoodust tuleneb, et Esimese Astme Kohtu kohtulik kontroll vaidlustatud otsuse üle ei tohi piirduda üksnes uurimisega, kas komisjon võttis koondumise konkurentsimõju hindamisel asjakohastena arvesse suunistes mainitud asjaolusid või mitte. Esimese Astme Kohus peab kontrolli raames samuti kaaluma, kas komisjoni võimalikud vead võivad kõigutada tema järeldust, mille kohaselt käesolev koondumine ei tekita selle ühisturuga kokkusobivuse suhtes tõsiseid kahtlusi (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 14. detsembri 2005. aasta otsus kohtuasjas T-210/01: General Electric *vs.* komisjon, EKL 2005, lk II-5575, punktid 42–44 ja 48).

2. *Esimene väide, mis põhineb sellel, et komisjon ei järginud suuniseid*

62 Esimene väide koosneb kolmest osast, mis puudutavad vastavalt turuosasid ja koondumisastmeid ning koondumise kooskõlastamata ja kooskõlastatud mõju. Käesoleva väite teist ja kolmandat osa tuleb uurida enne esimest.

a) Teine osa, mis põhineb sellel, et komisjon ei järginud suuniseid seoses koondumise kooskõlastamata mõjuga

63 Vaidlusaluse koondumise kooskõlastamata mõju puudutava esimese väite teise osa raames esitavad hagejad viis etteheidet, mis käsitlevad esiteks koondumise

poolte pidamist lähedasteks konkurentideks, teiseks komisjoni poolt tuvastatud alternatiivsete tarnijate usaldusväärsust, kolmandaks koondumise poolte klientide võimalusi vahetada tarnijat, neljandaks turul vabu võimsusi ja viiendaks koondumisel tekkinud ettevõtte võimet takistada konkurentide laienemist.

64 Siinkohal on paslik meenutada vaidlustatud otsuses komisjoni poolt seoses kooskõlastamata mõjuga esitatud põhjenduste peamisi osi. Komisjon tugines oma järelduses, et kavandatav koondumine ei tekita konkurentsiprobleeme, neljale hindamis elemendile. Esiteks tuvastas ta, et konkurentidel Arzional, Cray Valley'l, Respolil ning samuti ka teistel väiksematel tootjatel on üleliigseid tootmisvõimsusi. Teiseks leidis ta, et hinnatõusud ja tarneprobleemid kõrghooajal, millele juhtis tähelepanu üks klientidest, tulenesid vastavalt tõenditele tooraine hinnatõusust ning ühe tootja ajutistest tehnilistest probleemidest. Kolmandaks leidis komisjon, et Arizonal, Cray Valley'l, Respolil ja teistel väiksematel tootjatel on samal ajal nii võimsusi kui ka teadmisi, mis võimaldavad koondumisel tekkinud ettevõtte konkurentsivastasele tegevusele vastu seista. Neljandaks märkis ta, et koondumisel tekkinud ettevõtte kliendid võivad kasutada tasakaalustavat jõudu, mis tuleneb nende suurusest, kampolvaikude tootmisest nende enda poolt (nagu näiteks Flint ja Siegwerk), teiste (Huber) kampolvaikude toodangu vertikaalsest integreerimisest ja kampolvaikude tootjate müügi sõltuvusest kahest või kolmest suurest kliendist.

Esimene etteheide, mis põhineb sellel, et komisjon ei järginud suuniseid seoses koondumise poolte omavahelise vahetu konkureerimisega

— Poolte argumendid

65 Hagejad väidavad, et komisjon oleks pidanud uurima, kas koondumise pooled olid vahetud konkurendid, kas nende vahel on olnud rivaliteeti ja kas koondumine

kõrvaldas olulise konkurentsijõu. Hagejad märgivad, et nad vastasid komisjoni klientide küsimustikule, märkides esiteks, et Hexion ja Akzo on nende peamised tarnijad. Teiseks rõhutasid nad, et need kaks ettevõtjat on suurte trükitinditootjate esmase ja teisese valiku asendamatud tarnijad, sest nad on oma konkurentidest suutelisemad tarnima suuri koguseid. Kolmandaks märkisid hagejad trükitindisektoris kasutatavate kampolvaikude teatud liikide osas, et koondumise pooled omavad äärmiselt konfidentsiaalset oskusteavet ja üksnes neil on juurdepääs toorainele ning vajalikele klientidele, et seda arendada.

66 Hagejad väidavad, et komisjon ei arvestanud nende seisukohti ja ei uurinud seda, kas koondumise pooled olid vahetud konkurendid suuniste tähenduses, ega seda, kas konkurentsi vähenemine koondumise tagajärjel toob kaasa hinnatõuse, isegi juhul, kui koondumise poolte tegevus väheneb. Hagejad märgivad, et mida suurem on koondumise poolte toodete asendatavus, sealhulgas tehnilised oskused ja nende tehaste vastavad tootmisvõimsused, seda tõenäolisem on, et nad pärast ühinemist märkimisväärselt hindu tõstavad. Arvestades tema suurust ja vabu tootmisvõimsusi, muudaks Hexioni ja Akzo grupeerumine koondumisel tekkinud ettevõtte hagejatele varustamist silmas pidades vältimatuks partneriks, võimaldades tal tegutseda täiesti sõltumatult teistest turul tegutsevatest ettevõtjatest, sealhulgas klientidest.

67 Komisjon vastab, et koondumise poolte käsitlemine peamiste tarnijatena ei tõenda seda, et nad on vahetud konkurendid suuniste tähenduses. Hagejad (eelistust märkimata), muud kliendid ja ka konkurendid pidasid peamisteks tarnijateks veel vähemalt kolme muud tarnijat. Arvestades, et Arizona ja Cray Valley turuosa on [*konfidentsiaalne*]% ning et kaheksast tootjast seitse märkis, et nad suudavad raskusteta toota kõiki kampolvaike, siis ei ole hagejad oma väidet, et koondumisel tekkinud ettevõtte konkurendid ei saa investeerida uute potentsiaalselt tulusate vaikude arendusse,

piisavalt toetanud. Samuti ei ole nad esitanud tõendeid selle kohta, et nende tootevalik või konkurentsistrateegia oleks lähedane.

68 Menetlusse astujad lisavad, et komisjoni sedastus vaidlustatud otsuse põhjenduses 68, mille kohaselt on teised tootjad suutelised nurjama koondumisel tekkinud ettevõtte iga katse tõsta ühepoolselt hindu, tähendab, et koondumise poolte valmistatud tooted ei ole omavahel rohkem asendatavad kui nad on seda konkurentide toodetega.

— Esimese Astme Kohtu hinnang

69 Kõigepealt tuleb tõdeda, et vaidlustatud otsuses ei ole otseselt uuritud, kas koondumise pooled on vahetud konkurendid. Selles osas tuleb märkida, et vastavalt suuniste punktile 28 hinnatakse seda vahetust poolte toodete asendatavuse taseme alusel. Sama punkt täpsustab, et asendatavuse tasemele võib osutada eelkõige see, et oluline hulk kliente peab koondumise pooli kui tarnijaid oma esmaseks või teiseseks valikuks, et koondumise poolte vaheline rivaliteet on olnud konkurentsi oluline allikas ja et konkurendid valmistavad tooteid, mis on koondumise poolte toodete asendamiseks vähesobivad.

70 Seega tuleb selgeks teha, kas komisjon ei järginud suuniseid, kui jättis uurimata selle, kas koondumise pooled olid vahetud konkurendid.

71 Mis puudutab esiteks hagejate argumenti, mille kohaselt nad teatasid komisjonile, et koondumise pooled on nende peamised tarnijad, siis nähtub toimikust, et hagejad pidasid oma peamisteks tarnijateks ka ettevõtjaid Arizona, Cray Valley ja Respol ning et teised kliendid lisasid sellesse nimekirja ettevõtjad Arez, Westvaco, Resinall ja DRT (vastused klientide küsimustiku küsimustele 35 ja 36). Lisaks sellele märkis hagejatest üksnes Siegwerk selgelt, et koondumise pooled on tema esmased tarnijad, kuna Flint ja Sun oma peamisi tarnijaid ei eristanud. Teistest klientidest pidasid koondumise pooli oma esmaseks või teiseseks tarnijaks üksnes kaks (Ciba Specialty Chemicals mainib Hexioni ja Akzot, Van Son toob välja Hexioni), kuid kumbki neist ei täpsusta, kas see puudutab kampolvaike. Teised kliendid kedagi ei eristanud. Huber juhib tähelepanu, et Hexion on turuosa kaotanud, Van Son märgib, et Akzo on turuosa kaotanud ja Epple Druckfarben märgib, et koondumise mõlemad pooled on turuosa kaotanud.

72 Kõiki neid vastuseid arvesse võttes tuleb järeldada, et hagejate ja teiste klientide kinnitused, mille kohaselt olid koondumise pooled enne ühinemist nende peamised tarnijad, ei tõenda seda, et oluline hulk kliente pidas neid oma esmaseks või teiseseks valikuks suuniste punkti 28 tähenduses (vt eespool punkt 69). Seega, vastupidi sellele, mida väidavad hagejad, need kinnitused ei toeta nende seisukohta, et koondumise pooled on vahetud konkurendid suuniste tähenduses.

73 Teiseks, mis puudutab argumenti, mille kohaselt on koondumise pooled suurte trükitinditootjate asendamatud tarnijad, sest nad on oma konkurentidest suutelisemad tarnima vajalikke suuri koguseid, siis tuleb märkida, et Flint ja Sun viitasid klientide küsimustiku küsimustele 40, 45 (Flint) ja 42 (Sun) antud vastustes kampolvaikude koguste, mida tootjad suudavad tarnida, olulisusele. Haldustoimikust nähtub, et koondumise poolte kolm konkurenti avaldavad, et kogused on olulised nende klientide piiratud hulga tõttu, kellel on suur ülemaailmne nõudlus ja kes ostavad 90%

vaikudest, mida trükitindis kasutatakse (Neville', Cray Valley' ja Respoli vastused konkurentide küsimustiku küsimusele 40).

74 Samuti nähtub haldustoimikust, et hagejad varustavad end ka selliste väiksemate tootjate juures nagu Megara ja Kraemer (Megara ja Kraemeri vastused konkurentide küsimustiku küsimusele 48). See asjaolu viitab vähemalt teatud liiki kampolvaikude puhul sellele, et koondumise poolte väiksemad konkurendid suudavad hagejate nõudlust rahuldada. Selles osas peab märkima, et vaidlustatud otsusest tuleneb, et väiksemate ettevõtjate ühine turuosa ei ole tähtsusetu (komisjoni hinnangul ligikaudu 21%) ja et neil on üleliigseid tootmisvõimsusi. Peale selle näitavad Arizona, Cray Valley' ja Respoli turuosad, et nad on suutelised tarnima kõiki nõutud koguseid. Lisaks nähtub toimikust, et ka neil on olulisi üleliigseid tootmisvõimsusi. Peale selle määratlesid kaks klienti, kes vastasid klientide küsimustiku küsimusele 35, Arezi ühena oma peamistest tarnijatest ning vaidlustatud otsuse põhjenduses 60 rõhutab komisjon Arezi kasvavat mõju turul. Asjaolu, et teised kliendid märkisid oma peamisteks tarnijateks Westvaco, Resinalli ja DRT (kõige väiksemad tarnijad), tõendab, et hagejate poolt välja toodud suurte koguste vajadus ei puuduta kogu nõudlust, mis turul on.

75 Kõiki neid vastuseid arvesse võttes tuleb järeldada, et hagejate ja mõnede konkurentide kinnitused selle kohta, et hagejatel on nõudlus suurte koguste järele, ei tõenda, et seetõttu on klientide jaoks konkurentide tooted asendamiseks vähemsobivad kui koondumise poolte tooted. Järelikult, vastupidi sellele, mida väidavad hagejad, ei toeta see kinnitus nende seisukohta, et koondumise pooled on vahetud konkurendid suuniste tähenduses.

76 Kolmandaks, mis puudutab argumenti, mille kohaselt on koondumise pooled ainsad, kelle käsutuses on väga salajane oskusteave, toorained ja teatud liiki vaikude

arendamiseks vajalikud kliendid, siis tuleb märkida, et peaaegu kõik koondumise poolte konkurendid väitsid, et suudavad raskusteta toota kõiki kampolvaike (vastused konkurentide küsimustiku küsimusele 25). Kuigi hagejad selle asjaolu vaidlustavad, eelkõige Arizonat puudutavas osas, tuleb siiski märkida, et nad ei ole selle kohta esitanud ühtegi tõendit ja et ka Arizona kinnitas konkurentide küsimustiku küsimuse 25 vastuses, et ta suudab raskusteta toota kõiki kampolvaike. Peale selle näitavad Arizona ja Cray Valley' turuosad, et nende kliendibaas on kvantitatiivsest vaatenurgast võrreldav Hexioni kliendibaasiga enne koondumist. Lisaks sellele ei ole hagejad täpsustanud, milles seisnesid antud juhul väidetavad raskused vajalikule toorainele juurdepääsus. Seega ei ole hagejad oma argumenti piisavalt tõendanud.

77 Lõpuks tuleb tõdeda, et hagejad ei ole lisaks eelnevates punktides kirjeldatule esitanud mingit muud teavet, mis suudaks toetada konkreetset argumenti, mille kohaselt esines koondumise poolte vahel minevikus eriline rivaliteet. Sama moodi ei ole nad rohkem toetanud oma väidet, mille kohaselt kõrvaldas koondumine olulise konkurentsijõu suuniste punktide 37 ja 38 tähenduses.

78 Neil põhjustel tuleb järeldada, et hagejad ei ole tõendanud, et koondumise pooled olid vahetud konkurendid suuniste tähenduses. Järelikult, ja võttes arvesse poolte esitatud ja eespool uuritud asjaolusid, ei saa komisjonile ette heita seda, et ta ei käsitlenud vaidlustatud otsuses koondumise poolte vahelise konkurentsi vahetust. Seega, kuna niisuguse analüüsi puudumine ei sea komisjoni järeldust kahtluse alla, tuleb käesolev etteheide rahuldamata jätta.

Teine etteheide, mis põhineb sellel, et komisjon ei järginud suuniseid seoses alternatiivsete tarnijate usaldusväärsusega

— Poolte argumendid

79 Hagejad väidavad, et komisjon ei uurinud korralikult, kas turule jäävaid konkurente võib pidada trükitinditööstusele usaldusväärseteks tarnijateks. Kui komisjon kinnitab vaidlustatud otsuse põhjenduses 68, et „on tõenäoline, et teistel väiksematel ettevõtjatel on samal ajal tootmisvõimust ja teadmisi [et olla usaldusväärne tarnija]", siis ta ei ole arvestanud hagejate märkustega, mille kohaselt oli enne koondumist turul üksnes neli või viis (peamist) ettevõtjat, kellega tasus arvestada. Ometi leidis komisjon, et usaldusväärseid tarnijaid oli 13. Vastupidi oma senisele praktikale sedastas komisjon, et tarnijaid, kes katavad vähem kui 5% kõikidest tarnetest, võib pidada usaldusväärseteks konkurentideks ja seega on nad suutelised avaldama piisavat konkurentsisurvet.

80 Hagejate arvates tuleneb varasematest otsustest selgelt, et komisjon oleks pidanud arvesse võtma selliseid tegureid nagu „marginaalsete" tarnijate usaldusväärus (komisjoni 3. mai 2000. aasta otsus 2002/174/EÜ, mis kuulutab koondumise ühisturuga ja EMP lepinguga kokkusobivaks (juhtum COMP/M.1693 — Alcoa/Reynolds) (EÜT L 58, lk 25; edaspidi „Alcoa/Reynoldsi otsus")), nende kindlus piisavalt suurte koguste pikaajaliste tarnijatena olukorras, kus väikeste ja killustatud koguste korrapäratu tarnimine ei tee neid klientide jaoks võimalikuks valikuks (Alcoa/Reynoldsi otsus), suurte klientide võimalus kanda turu suurte tarnijate juures tehtavad ostud üle suuremale hulgale väikestele tarnijatele (komisjoni 22. juuli 1992. aasta otsus 92/553/EMÜ ühinemismääruse alusel läbi viidud menetluse kohta (juhtum IV/M.190 —

Nestlé/Perrier) (EÜT L 356, lk 1; edaspidi „Nestlé/Perrier' otsus)) ja teiste väiksemate tarnijate suutlikkus pidada kinni lühikese tähtajaga tellimustest märkimisväärsele osale turust (komisjoni 19. juuli 1991. aasta otsus 91/535/EMÜ, mis kuulutab koondumise ühisturuga kokkusobivaks (juhtum IV/M068 — Tetra Pak/Alfa-Laval); edaspidi „Tetra Pak/Alfa-Lavali otsus"").

81 Neil põhjustel seavad hagejad kahtluse alla komisjoni antud turumääratluse, sest paljud väiksemad konkurendid võivad olla suutelised varustama väiksemaid kliente, kuid nad ei ole suutelised katma nii suuri vajadusi nagu on hagejatel. Seetõttu oleks komisjon pidanud uurima, kas trükitindisektoris kasutatavate kampolvaikude turg oleks tulnud jagada alaosadeks nii, et esiteks on suurte klientide turg ja teiseks väikeste klientide turg.

82 Komisjon leiab, et turuosadest lähtuvalt on Arizona, Cray Valley ja Respol usaldusväärsed alternatiivsed tarnijad, kellel on ka palju üleliigseid tootmisvõimsusi. Väiksemate tarnijate osas ei ole oluline see, kas iga väike tarnija suudab peamiste tarnijatega konkureerida, vaid see, kas nad suudavad üheskoos avaldada koondumisel tekkinud ettevõttele konkurentsisurvet. Selle kohta märgib komisjon, et väiksemad tarnijad katavad 21–25% kampolvaikude kogu tootmisvõimsusest, et enamik kampolvaikude tootjatest kinnitas, et nad on suutelised raskusteta tootma kõiki kampolvaike, ning et hagejad varustasid end ka väiksemate tarnijate juures, nende hulgas Megara ja Kraemer. Samuti on vaidlustatud otsuses märgitud, et väljaspool EMP-d asuvad tootjad, eelkõige Arez, võivad olla usaldusväärsed tarnijad. Lõpuks leiab komisjon, et asjaolud juhtumites, mis on aluseks Alcoa/Reynoldsi, Nestlé/Perrier' ja Tetra Pak/Alfa-Lavali otsustele, on käesoleva juhtumi asjaoludest erinevad.

83 Menetlusse astujad toetavad komisjoni arutluskäiku, viidates eelkõige avaldustele, mille hagejad tegid ühistel koosolekutel, mis toimusid pärast vaidlustatud otsuse vastuvõtmist. Need avaldused näitavad, et hagejad ostavad märkimisväärseid koguseid kampolvaike koondumise poolte erinevate konkurentide käest. Menetlusse astujad kinnitavad ka, et hagejad ei ole esitanud tõendeid selle kohta, et vaidlustatud otsuses märgitud tarnijad ei ole usaldusväärne alternatiiv.

— Esimese Astme Kohtu hinnang

84 Kõigepealt tuleb meenutada, et komisjon uuris vaidlustatud otsuse põhjendustes 62–67 tootmisvõimsusi ja eelkõige turul tegutsevate tarnijate üleliigseid tootmisvõimsusi, sealhulgas koondumise poolte väiksemate konkurentide omi. Suuniste punktist 31 tuleneb, et koondumise poolte klientidel võib tarnijate vahetamine osutuda raskeks, kui tarnijaid on vähe või vahetamisega kaasnevad suured kulud ning et koondumine võib mõjutada nende klientide võimalusi ennast hinnatõusude vastu kaitsta.

85 Seega tuleb kindlaks teha, kas komisjon ei järginud suuniseid, kui sedastas, et väiksemad tarnijad on usaldusväärsed alternatiivsed tarnijad.

86 Esiteks tuleb märkida, et hagejad tõid haldusmenetluses välja, et alternatiivseid tootjaid ei ole ja et üksnes piiratud hulk tootjaid (Akzo, Hexion, Arizona, Respol ja Cray Valley) on suutelised tootma vaike, mis sobivad kasutada trükitindi tootmiseks (Siegwerki vastused klientide küsimustiku küsimustele 12 ja 15), et need samad

viis ettevõtjat on Euroopas peamised kampolvaikude tarnijad (Flinti vastus klientide küsimustiku küsimusele 36) ning et tarnijaid on väga vähe (Akzo, Hexion, Arizona ja Cray Valley) (Suni vastused klientide küsimustiku küsimustele 36 ja 40).

87 On juba leitud, et samuti nähtub toimikust see, et ka teised kliendid pidasid teisi väiksemaid tootjaid oma peamisteks tarnijateks (vt eespool punkt 71), et hagejad varustavad end ka koondumise poolte väiksemate konkurentide juures (vt eespool punkt 74), et väiksemate ettevõtjate ühine turuosa on olulise suurusega ja neil on üleliigseid tootmisvõimsusi (vt eespool punkt 74) ning lõpuks, et peaaegu kõik koondumise poolte konkurendid väitsid, et nad suudavad raskusteta toota kõiki kampolvaike (vt eespool punkt 76). Seega tuleb tõdeda, et hagejad ei ole tõendanud, et komisjon ei järginud suuniseid, kui lisas koondumise poolte väiksemad konkurendid usaldusväärsete alternatiivsete tarnijate hulka. Eelkõige, võttes arvesse nende ühist turuosa ja üleliigseid tootmisvõimsusi, ei võimalda toimikumaterjalid välistada, et väiksemad konkurendid suudavad, vähemalt klientide osas, kes pidasid neid oma peamisteks tarnijateks, avaldada koondumisel tekkinud ettevõttele konkurentsisurvet.

88 Teiseks, mis puudutab komisjoni varasemat otsustuspraktikat, millele hagejad tuginevad, siis tuleb märkida, et alternatiivsete tarnijate usaldusväärsust peab hindama iga juhtumi asjaoludest lähtuvalt. Järelikult ei ole komisjoni poolt varasemates juhtumites antud faktiliste asjaolude hinnangud käesolevasse asja ülekantavad. Seega, võttes arvesse eelnevates punktides tehtud sedastusi, ei saa komisjonile ette heita, et ta ei hinnanud käesoleva asja asjaolusid samamoodi kui juhtumites, millele on viidatud (vt selle kohta eespool punktis 61 viidatud kohtuotsus General Electric *vs.* komisjon, punktid 118–120).

89 Viimaseks tuleb meenutada, et kuigi hagejad väitsid, et paljud väiksemad konkurendid võivad olla suutelised varustama väiksemaid kliente, kuid nad ei ole suutelised katma nii suuri vajadusi nagu on hagejatel, kinnitasid nad siiski 8. novembri 2006. aasta mitteametlikul koosolekul, et nad ei vaidlusta vaidlustatud otsuses toodud turumääratlust. Järelikult ei tule alternatiivsete tarnijate usaldusväärsuse hindamisel arvestada mitte üksnes suurte klientide nagu hagejad väidetavaid vajadusi, vaid silmas tuleb pidada kogu nõudlust turul. Ülejäänud osas kattub see argument sellega, mida on uuritud eespool punktides 86 ja 87 ning seetõttu tuleb see samadel põhjendustel rahuldamata jätta.

90 Eelnevat arvesse võttes ei ole hagejad tõendanud, et komisjon ei järginud suuniseid, kui leidis, et koondumise poolte väiksemad konkurendid on usaldusväärsed alternatiivsed tarnijad. Seega tuleb see etteheide rahuldamata jätta.

Kolmas etteheide, mis põhineb sellel, et komisjon ei järginud suuniseid seoses koondumise poolte klientide võimalusega vahetada tarnijat

— Poolte argumendid

91 Hagejad väidavad, et komisjon oleks pidanud uurima koondumisel tekkinud ettevõtte klientide võimalusi vahetada tarnijat. Tinti valmistavate ettevõtjate jaoks on kampolvaikude alternatiivsete tarnijate poole pöördumine keeruline ja erakordselt aeganõudev protsess, nagu seda näitasid hagejate esitatud vastused klientide

küsimustikule ning täiendavad andmed. Hagejad märkisid, et laborikatsete ja täiendavate tootmiskatsete tõttu, mis on vajalikud, et kiita heaks uus tarnija, kulub tavaliselt [*konfidentsiaalne*], et võtta kasutusse uus vaik, kuid et teatud liiki tintide jaoks võib see protsess võtta [*konfidentsiaalne*]. Seega, isegi kui nõustuda, et on võimalik kasutada alternatiivseid usaldusväärseid tarnijaid, ei ole klientidel võimalik „mõjuvalt ähvardada, et juhul, kui tarnija otsustab hindu tõsta, […] hakkab ta mõistliku aja jooksul kasutama muid tarneallikaid", nagu on sätestatud suuniste punktis 65. Seega ei arvestanud komisjon hagejate märkusi tarnija vahetamise raskuse ja teostatavuse kohta.

92 Komisjon vastab, et hagejad ei ole oma argumenti piisavalt toetanud, sest kui teatud vaigud tunduvad tõepoolest vajavat kvalifitseerimiseks pikka aega, siis teised võimaldavad tarnijat vahetada lühikeste tähtaegadega. Teatud liiki vaikude puhul, mida toodavad erinevad tarnijad, võib läbi viia eelkvalifitseerimise, mis võimaldab kiiret vahetamist. Kuna lepingud sõlmitakse üldjuhul üheks kuni kolmeks aastaks, võimalusega aasta kaupa pikendada, ja kuna kvalifitseerimise periood kestab teatud klientide andmete kohaselt [*konfidentsiaalne*], siis võimaldab näiteks kuuekuuline kvalifitseerimise periood raskusteta tarnijat vahetada. Lõpuks kinnitab komisjon, et ta arvestas hagejate avaldustega vaidlustatud otsuse põhjendustes 21 ja 60.

93 Menetlusse astujad rõhutavad, et suured vaiguostjad ja eelkõige hagejad kasutavad mitut varustamisstrateegiat ja et seega kiidavad nad ühel ajal heaks mitu tarnijat, kvalifitseerides olulised vaigud. Järelikult saavad nad nende vaikude suhtes tarnijat vahetada kiiresti.

— Esimese Astme Kohtu hinnang

94 Kõigepealt tuleb märkida, et vaidlustatud otsuse põhjendustest 21 ja 60 tuleneb, et asjaomase kaubaturu määratlemise ja koondumise võimaliku konkurentsivastase mõju uurimise raames võttis komisjon arvesse aega, kontrollimisi ja kohandamisi, mis on klientide vaatenurgast vajalikud, et asendada teatud liiki kampolvaigud teistega ning samuti et valmistada tellimuse peale teatud liiki kampolvaike.

95 Seega tuleb kindlaks teha, kas komisjon ei järginud suuniseid, kui ta koondumise kooskõlastamata mõju hindamisel ei analüüsinud — hagejate poolt viidatud moel — koondumise poolte klientide raskusi tarnija vahetamisel seetõttu, et kampolvaike tuleb kvalifitseerida.

96 Esiteks, hagejate vastused klientide küsimustikule näitavad, et tarnijat ei ole võimalik vahetada kiiresti (Suni vastus klientide küsimustiku küsimusele 7), et see võib võtta [*konfidentsiaalne*] (Flinti vastus klientide küsimustiku küsimusele 13), [*konfidentsiaalne*] (Suni vastus klientide küsimustiku küsimusele 13) ja [*konfidentsiaalne*] (Siegwerki vastus klientide küsimustiku küsimustele 7 ja 13). Samal ajal märgivad hagejad ja komisjon, et tarnelepingute kestus kõigub üldiselt kolmest kuust kuni kolme aastani koos võimalusega pikendada mitmeaastaseid lepinguid aasta kaupa. Seega, kuna kvalifitseerimise aeg ja lepingute kestus varieeruvad, siis puudutavad teiste tarnijate poole pöördumist mõjutavad raskused, eeldusel, et need üldse eksisteerivad, üksnes üht osa tellimustest, see tähendab üldiselt kampolvaike, millele konkureerivate tarnijate juures võrdväärset asendust ei leidu (vt järgmine punkt) ja

mille kvalifitseerimiseks on vaja rohkem aega. Seega puudutab hagejate argument igal juhul vaid asjaomase turu ühte sektorit.

97 Teiseks tuleb märkida, et kirjavahetusest, mille Sun haldusmenetluses esitas, tuleneb, et [*konfidentsiaalne*]. Seega, kuigi Sun väitis kohtuistungil, et tegemist on kiireloomulise olukorraga, nähtub sellest, et vajadusel on hagejate kasutatavate kampolvaikudega võrdväärsete kampolvaikude kvalifitseerimine võimalik läbi viia lühikese ajaga, mis lubab tellimuste kiiret üleviimist teiste tarnijate juurde. Selles osas tuleb samuti meeles pidada, et peaaegu kõik tootjad väitsid konkurentide küsimustiku küsimusele 25 vastates, et nad suudavad toota kõiki kampolvaike.

98 Kolmandaks tuleb märkida, et klientide küsimustiku küsimusele 42 antud vastuses selgitas Sun, et oma kõige olulisemate toodete jaoks üritab ta omada kahte või kolme eelkvalifitseeritud tarnijat. Selles osas tuleb tõdeda, et mitme tarnija kampolvaikude eelkvalifitseerimine sama rakenduse tarvis võimaldab mitme tarnija käest osta sama vaiku või võrdväärset liiki vaiku ja vahetada vajadusel tarnijat kiiremini. Järelikult nähtub haldustoimikust, et mitme tarnija eelkvalifitseerimise teel saavad hagejad oma suuremad kampolvaigu tellimused lühikese ajaga üle viia teiste tarnijate juurde.

99 Eelnevat arvesse võttes tuleb tõdeda, et hagejad ei ole tõendanud märkimisväärseid raskusi tarnija vahetamisel, mis nende väitel tekivad seoses kampolvaikude kvalifitseerimise vajadusega ja mille tõttu ei saa kliendid mõjuvalt ähvardada, et juhul, kui koondumisel tekkinud ettevõte otsustab hindu konkurentsivastaselt tõsta, hakkab ta mõistliku aja jooksul kasutama muid tarneallikaid. Järelikult, ja võttes arvesse poolte esitatud ja eespool uuritud asjaolusid, ei saa komisjonile ette heita, et ta vaidlustatud otsuse põhjendustes 21 ja 60 süvendatult ei analüüsinud kampolvaikude

asendamisega kaasnevaid raskusi. Seega, kuna hagejate nõutud analüüsi puudumine ei sea komisjoni järeldust kahtluse alla, tuleb see etteheide tagasi lükata.

Neljas etteheide, mis põhineb turul olemasolevate tootmisvõimsustega seonduvatel vigadel

100 Hagejad väidavad, et komisjon oleks pidanud kontrollima turul olemasolevaid või üleliigseid tootmisvõimsusi. Hagejad leiavad, et komisjon küll analüüsis tootmisvõimsuste takistusi ja konkurentide võimalust tõsta oma tootmisvõimsust, kuid tegi sellest eksliku järelduse.

101 Selles osas piisab, kui tõdeda, et hagejad ei heida selle etteheitega komisjonile ette suuniste mittejärgimist turul olemasolevate tootmisvõimsuste analüüsi tegemata jätmise tõttu, vaid heidavad talle ette selle analüüsi käigus vigade tegemist. See küsimus kuulub teise väite esimese osa alla ja seda uuritakse edaspidi selle raames (vt allpool punkt 162 ja järgmised).

Viies etteheide, mis põhineb sellel, et komisjon ei järginud suuniseid seoses koondumisel tekkinud ettevõtte võimega takistada konkurentide laienemist

— Poolte argumendid

102 Hagejad väidavad, et komisjon oleks pidanud analüüsima, kas koondumisel tekkinud ettevõte suudab takistada konkurentide laienemist. Nad on vastu komisjoni kinni-

tusele, mille kohaselt enamik konkurente (13-st 11) leiavad, et koondumisel ei ole konkurentsivastast mõju. Nad väidavad, et komisjon oli kohustatud esitama põhjendused, miks ta leidis, et koondumise poolteks olevaid ettevõtjaid piirati sel määral, et nad ei tõstaks hindu ega võtaks muid konkurentsi kahjustavaid meetmeid.

103 Komisjon vastab, et seda argumenti ole kuidagi põhjendatud ja et hagejate esitatud küsimust on vaidlustatud otsuse põhjendustes 62–74 pikalt arutatud.

— Esimese Astme Kohtu hinnang

104 Kõigepealt tuleb märkida, et vaidlustatud otsuses ei ole koondumisel tekkinud ettevõtte võimet takistada konkurentide laienemist otseselt uuritud.

105 Seega tuleb kindlaks teha, kas komisjon ei järginud suuniseid, kui ta ei analüüsinud koondumisel tekkinud ettevõtte võimet takistada konkurentide laienemist.

106 Selles osas tuleb märkida, et suuniste punktis 36 on sätestatud, et mõned kavandatavad ühinemised võivad oluliselt takistada tõhusat konkurentsi, luues koondumisel tekkinud ettevõtte jaoks olukorra, kus sel oleks võimalus konkurentide laienemist raskendada ja et sellisel juhul ei või konkurendid piirata koondumisel tekkinud

ettevõtet sel määral, et see ei võtaks konkurentsi kahjustavaid meetmeid. Näiteks võib selline olukord tuleneda kontrolli omamisest tarneallikate, turustamisvõimaluste või patentide üle ning asjaomase ettevõtte majanduslikust tugevusest.

107 Tuleb tõdeda, et antud asjas ei esita hagejad tõendeid suuniste punkti 36 tähenduses, mis toetaksid nende konkreetset argumenti, mille kohaselt on koondumisel tekkinud ettevõte olukorras, mis võimaldab tal takistada konkurentide laienemist. Kuigi nad väidavad teises kontekstis, et koondumisel tekkinud ettevõte võib, arvestades tema suurust, infrastruktuuri ja kogemust, omandada õlivaigu tarnete üle suurema kontrolli või mõju ning olla ärilistel läbirääkimistel oluliselt suurema jõuga kui tema konkurendid (vt allpool punkt 148), leidis komisjon siiski, ilma et hagejad oleks selle ümber lükanud, et koondumisel tekkinud ettevõte ostab üksnes 5–10% ülemaailmsest õlivaigu toodangust, mis näitab, et tema ostujõud ei ole suur (vt allpool punkt 154). Seega ei ole hagejad tõendanud, et käesolevas asjas oli komisjon kohustatud uurima seda, kas koondumisel tekkinud ettevõte on võimeline takistama konkurentide laienemist.

108 Samal ajal vastuses väitele, mille kohaselt ta oli kohustatud esitama põhjendused, miks ta leidis, et koondumise pooled ei kavatse hindu tõsta, leiab komisjon õigesti, et vaidlustatud otsuse põhjendustes 62–74 on esitatud põhjendused, miks ta leidis, et konkurentsialased piirangud takistavad koondumisel tekkinud ettevõttel võtta konkurentsi kahjustavaid meetmeid.

109 Nendel tingimustel ei saa komisjonile ette heita, et ta ei analüüsinud koondumisel tekkinud ettevõtte võimet takistada konkurentide laienemist. Kuna hagejate nõutud analüüsi puudumine ei sea komisjoni järeldust kahtluse alla, tuleb see etteheide tagasi lükata.

b) Kolmas osa, mis põhineb sellel, et komisjon ei järginud suuniseid seoses vaidlusaluse koondumise kooskõlastatud mõjuga

Poolte argumendid

110 Hagejad väidavad, et komisjon ei analüüsinud koondumisega kaasneda võivat kooskõlastatud mõju õigesti. Nad leiavad, et komisjoni analüüs, mis suures osas põhineb samadel faktidel kui need, millele ta tugines, et jätta sedastamata koondumisega tekkiv turgu valitsev seisund, ei ole piisav. Kui komisjon oleks objektiivselt ja kriitiliselt hinnanud talle esitatud tõendeid ja järginud suuniste sätteid, mis puudutavad kooskõlastatud mõju hindamist, oleks ta järeldanud, et koondumise poolteks olevate ettevõtjate ühise turuosa suurus, olemasolevate usaldusväärsete alternatiivsete tarnijate piiratud hulk, tootmisvõimsuse piirangud ja ostujõu puudumine on tõendid kollektiivse turgu valitseva seisundi kohta ja turu kohta, millel on kooskõlastatud mõju kaasa tuua võimaldavad tunnused.

111 Juhtumi uurimisel vastavalt suunistele oleks pidanud hindama esiteks turul tegutsevate ettevõtjate võimet piisavalt jälgida, kas kooskõlastamise tingimusi on järgitud, teiseks usaldusväärsete hoiatusmehhanismide olemasolu ja kolmandaks kolmandate isikute reaktsiooni ja nende võimet mõjutada kooskõlastamise eeldatavaid tulemusi. Isegi kui pidada kõiki vaidlustatud otsuses komisjoni nimetatud ettevõtjaid elujõulisteks konkurentideks, on kampolvaikude turg äärmiselt koondunud, kuna selle nelja suurima ettevõtja turuosad on 60–90%. Komisjoni varasematest otsustest ilmneb, et kui kolm või enam suurt tarnijat katavad müügist 60% või rohkem, siis võib olla oht kollektiivse turgu valitseva seisundi tekkeks.

112 Komisjon leiab, et ta võis oma põhjendustes piirduda teatud võtmeküsimustega, kuna kooskõlastatud mõju teke on käesolevas asjas äärmiselt vähetõenäoline. Vaidlustatud otsuse põhjenduses 60 on rõhutatud, et turg ei ole homogeenne, sest enamik tarbijaid ostab spetsiifilist liiki kampolit, mida valmistatakse tellimuse alusel, et turul on palju tootjaid, et turuosade vahel puudub igasugune sümmeetria ja et väljaspool EMP-d asuvate tootjate nagu Arez (Hiina) kasvav mõju tekitab tootjate seas teatavat muret. Komisjon jääb selle analüüsi juurde ja leiab, et homogeensuse ja läbipaistvuse puudumine tähendab, et kooskõlastamine ei ole kerge ja et konkurentide käitumist on raske kontrollida. Pelk asjaolu, et piiratud hulgal ettevõtjatel on üheskoos suur turuosa, ei ole piisav tõend kollektiivse turgu valitseva seisundi olemasolu kohta.

113 Menetlusse astujad leiavad, et kooskõlastatud ja kooskõlastamata mõju analüüsimisel on asjakohased samad faktid. Seejärel märgivad nad, et koondumine suurendab turuosade asümmeetriat, mis muudab suuniste ja kohtupraktika kohaselt vähetõenäolisemaks (Esimese Astme Kohtu 25. märtsi 1999. aasta otsus kohtuasjas T-102/96: Gencor *vs.* komisjon, EKL 1999, lk II-753, punkt 134) võimaluse, et ettevõtjad tegutsevad kooskõlastatult. Hagejate väited klientide raskuste kohta vahetada tarnijat ja konkurentide võimetuse kohta suurendada tootmist, on (kui need osutuvad õigeteks) vastavalt suunistele tõend selle kohta, et tootjatel ei ole ajendit ega suutlikkust karistada kooskõlastamise tingimusi rikkuvat käitumist. Seega ei saa komisjonilt eeldada, et ta teeks kooskõlastatud mõju süvendatud analüüsi.

Esimese Astme Kohtu hinnang

114 Kõigepealt tuleb meenutada, et komisjon põhines neljale hindamiselemendile, kui järeldas, et ei ole eriti võimalik, et koondumine toob kaasa konkurentsivastase kooskõlastamise. Ta leidis esiteks, et asjaomast turgu ei iseloomusta müüdavate toodete

homogeensus, mida mõnikord valmistatakse tellimuse alusel, teiseks, et turul on palju tootjaid, kolmandaks, et turuosad on väga erinevad ja neljandaks, et ligikaudu 30% turu-uuringus osalenud tootjatest avaldas muret väljaspool EMP-d asuvate tootjate nagu Arez (Hiina) üha kasvava mõju üle.

115 Seega tuleb kindlaks teha, kas komisjon ei järginud suuniseid, kui ta ei analüüsinud koondumise võimalikku kooskõlastatud mõju süvendatult.

116 Esiteks, mis puudutab argumenti, mille kohaselt tuleb vastavalt suunistele uurida turul tegutsevate ettevõtjate võimet jälgida võimaliku kooskõlastamise tingimustest kõrvale kalduvat käitumist, usaldusväärsete hoiatusmehhanismide olemaolu ning kolmandate isikute võimalikke reaktsioone, siis tuleb tõdeda, et nende asjaolude uurimine on ette nähtud suuniste punktides 49–51, 52–55, 56 ja 57. Tuleb märkida, et suuniste see sama osa rõhutab punktides 44–48 vajadust jõuda kooskõlastamise tingimustes kokkuleppele.

117 Esiteks on suuniste punktides 45 ja 48 rõhutatud, et ettevõtjatel on lihtsam kooskõlastamise tingimustes ühisele seisukohale jõuda, kui nad on suhteliselt sümmeetrilised, eelkõige kulustruktuuride, turuosade, tootmisvõimsuse taseme ja vertikaalse integratsiooni taseme osas. Suunistest tuleneb samuti, et ettevõtjatel on üldiselt seda kergem jõuda kooskõlastamise tingimustes ühisele seisukohale, mida lihtsam ja stabiilsem on majanduskeskkond. Näiteks on kooskõlastamine väheste ettevõtjate vahel lihtsam kui paljude ettevõtjate vahel. Samuti on lihtsam kooskõlastada hinda ühe homogeense toote puhul kui sadade hindade puhul paljude erinevate toodetega turul.

118 Sellest tuleneb, et müüdavate toodete homogeensuse puudumine, turul tegutsevate ettevõtjate paljusus ja turuosade asümmeetria näitavad, et ettevõtjatel ei ole lihtne kooskõlastamise tingimustes ühisele seisukohale jõuda. Selles osas tuleb meenutada, et vaidlustatud otsuse põhjenduses 60 märkis komisjon, et asjaomast turgu ei iseloomusta müüdavate toodete homogeensus, et turul on tootjaid palju ja et nende turuosad on väga erinevad. Sellest järeldub, et komisjon keskendas oma analüüsi ettevõtjate võimalustele jõuda kooskõlastamise tingimustes kokkuleppele ja et nendel põhjustel leidis ta, kuigi seda otseselt märkimata, et on vähetõenäoline, et ettevõtjad sellisele kokkuleppele jõuavad.

119 Teiseks, suuniste punktis 49 on rõhutatud, et üksnes õigeaegse ja piisava survevahendi mõjuv oht hoiab ettevõtjaid, kes oma tegevust kooskõlastavad, tingimustest kõrvale kaldumast. Seepärast peavad turud olema nii läbipaistvad, et kooskõlastavad ettevõtjad saaksid piisaval määral jälgida, kas teised ettevõtjad kalduvad kooskõlastamise tingimustest kõrvale, ja otsustada, millal rakendada survemeetmeid. Suuniste punktis 50 leiab komisjon, et turu läbipaistvus on sageli seda suurem, mida vähem aktiivseid ettevõtjaid turul on ja et läbipaistvuse aste sõltub sageli sellest, kuidas tehingud konkreetsel turul toimuvad.

120 Sellest järeldub, et tootjate paljusus ja müüdavate toodete homogeensuse puudumine, eelkõige kui neid valmistatakse klientidele tellimuse alusel, annavad märku vähesest läbipaistvusest ja et seega on kõrvalekalduva tegevuse jälgimine raske. Selles osas tuleb meenutada, et vaidlustatud otsuse põhjenduses 60 märkis komisjon, et asjaomast turgu ei iseloomusta müüdavate toodete homogeensus, täpsustades, et vahel valmistatakse neid kliendile tellimuse alusel, ja et turul on tootjaid palju. Seega uuris komisjon ka turul tegutsevate ettevõtjate võimet jälgida seda, kas kooskõlastamise

tingimustest peetakse kinni ja leidis neil põhjustel, kuigi seda otseselt märkimata, et kõrvalekalduva tegevuse jälgimine on käesolevas asjas raske.

121 Lisaks sellele tõi komisjon vaidlustatud otsuse põhjenduses 60 välja, et ligikaudu 30% turu-uuringus osalenud tootjatest avaldas muret väljaspool EMP-d asuvate tootjate nagu Arez (Hiina) üha kasvava mõju üle. Selles osas tuleb märkida, et nende mõju turul võib kooskõlastamise tingimustes kokkuleppele jõudmise ja kõrvalekalduva tegevuse jälgimise veelgi raskemaks muuta.

122 Nendel tingimustel ei saa komisjonile ette heita, et ta ei järginud suuniseid, kui leidis esiteks, et konkurentsivastase kooskõlastava tegevuse esinemine pärast koondumist ei ole tõenäoline ja teiseks, et hoiatusmehhanismide ning kolmandate ettevõtjate reaktsioonide uurimine ei ole vajalik.

123 Teiseks, mis puudutab argumenti, mille kohaselt koondumise poolteks olevate ettevõtjate kombineeritud turuosad, usaldusväärsete alternatiivsete tarnijate äärmine vähesus, tootmisvõimsuse piirangud ja ostujõu puudumine viitavad kollektiivsele turgu valitsevale seisundile, siis tuleb kõigepealt märkida, et suunistes ei ole neid asjaolusid koondumise võimaliku kooskõlastatud mõju hindamisel oluliste asjaoludena loetletud.

124 Suuniste kohaselt tuleb ostujõudu arvestada koondumise poolte klientide võimaliku tasakaalustava jõu olemasolu hinnates ja toomisvõimsuse piirangud omavad tähtsust vaid kooskõlastamata mõju uurimisel. Igal juhul sedastas komisjon vaidlustatud otsuse põhjendustes 62–67, et on olemas üleliigsed tootmisvõimsused, ning

põhjenduses 69, et klientidel on suur ostujõud. Osas, milles hagejad heidavad komisjonile ette selles suhtes hindamisvea tegemist, uuritakse neid asjaolusid teise väite raames (vt allpool punkt 162 ja järgmised ning 206 ja järgmised).

125 Peale selle, ei koondumise poolte ühine [40–50]% suurune turuosa ega väidetav usaldusväärsete alternatiivsete tarnijate äärmine vähesus ei viita kooskõlastamise võimalikkusele ettevõtjate vahel asjaomasel turul. Ülejäänud osas on juba sedastatud, et hagejad ei ole tõendanud, et väiksemad tarnijad ei ole usaldusväärne alternatiiv (vt eespool punkt 84 ja järgmised). Asjaolusid, mis võivad vastavalt suuniste punktile 17 tuleneda koondumisel tekkinud ettevõtte turuosast, uuritakse allpool punktis 135 ja järgmised.

126 Kolmandaks, mis puudutab argumenti, mille kohaselt asjaolu, et nelja suurema ettevõtja turuosa jääb 60 ja 90% vahele, viitab sellele, et on oht kollektiivse turgu valitseva seisundi tekkeks, siis nähtub vaidlustatud otsuse konfidentsiaalsest versioonist, et koondumise poolte, Cray Valley' ja Arziona ühine turuosa on [*konfidentsiaalne*]% ning koos Respoliga [*konfidentsiaalne*]%. Selles osas tuleb märkida, et mõistagi on kollektiivse turgu valitseva seisundi tekkimise ohu tõendamiseks vaja tuvastada suure kollektiivse turuosa olemasolu. Samas aga ei ole üksnes suur kollektiivne turuosa iseenesest piisav, et kollektiivse turgu valitseva seisundi olemasolu tõendada. Nagu tuleneb suunistest, on lisaks vaja, et turutingimused oleksid selle teostumiseks soodsad. On juba leitud, et käesolevas asjas ei saa komisjonile ette heita, et ta ei järginud suuniseid, kui sedastas, et konkurentsivastane kooskõlastatud tegevus pärast koondumist on vähetõenäoline, kuna kooskõlastada ja seda jälgida on raske (vt eespool punktid 115–122).

127 Neljandaks, mis puudutab argumenti, mille kohaselt komisjoni varasematest otsustest ilmneb, et kui kolm või enam suurt tarnijat katavad müügist 60% või rohkem, võib olla oht kollektiivse turgu valitseva seisundi tekkeks, siis tuleb märkida esiteks, et hagejad ei viita ühelegi konkreetsele varasemale otsusele, teiseks, et eeltoodust tulenevalt ei ole üksnes suur kollektiivne turuosa iseenesest piisav, et kollektiivse turgu valitseva seisundi olemasolu tõendada, vaid lisaks on vaja, et turutingimused oleksid selle teostumiseks soodsad, ning kolmandaks, et käesolevas asjas ei saa komisjonile ette heita, et ta ei järginud suuniseid, kui sedastas, et konkurentsivastane kooskõlastatud tegevus pärast koondumist on vähetõenäoline (vt eespool punktid 115–122).

128 Viimaseks, mis puudutab hagejate etteheidet komisjonile, mille kohaselt põhineb tema koondumise võimaliku kooskõlastatud mõju analüüs suures osas samadel faktidel kui need, millele ta tugines, et jätta sedastamata koondumisega tekkiv turgu valitsev seisund, siis tuleb märkida, et samad faktid võivad olla olulised komisjoni poolt koondumise võimaliku mõju hinnangu mitmest erinevast aspektist ja et seega ei vähenda nendele korduv tuginemine nende olulisust vastavas kontekstis. Käesolevas asjas piisab, kui selles suhtes märkida, et eespool punktides 115–122 esitatud kaalutlustest tuleneb, et komisjoni analüüs koondumise võimaliku kooskõlastatud mõju kohta põhines faktilistel asjaoludel, mis olid selle analüüsi jaoks olulised.

129 Nendel tingimustel tuleb tõdeda, et hagejad ei ole tõendanud, et komisjon ei järginud suuniseid, kui ta ei analüüsinud koondumise võimalikku kooskõlastatud mõju süvendatult. Järelikult tuleb väite see osa rahuldamata jätta.

c) Esimene osa, mis põhineb sellel, et komisjon ei järginud suuniseid seoses turuosade ja koondumisastmetega

Poolte argumendid

130 Hagejad väidavad, et kuigi komisjon leidis õigesti, et tehinguga kaasneb kampolvaikude turul kahe suurema ettevõtja koondumisel tekkinud ettevõtte sünd väga suure kombineeritud turuosaga 40–50%, mis viitab turgu valitsevale seisundile (eespool punktis 55 viidatud kohtuotsus BaByliss *vs.* komisjon, punkt 329), sellal kui turul suuruselt kolmanda ja neljanda ettevõtja turuosa on kummalgi vaid 10–20%, ei teinud ta sellest järeldust, mis oleks kooskõlas tema enda suunistega (punktid 16–21). Samuti ei võtnud komisjon arvesse koondumisastet asjaomasel turul, vaatamata sellele, et see näitab väga hästi, millised on turul konkurentsitingimused. Kui seda tegurit oleks käesolevas asjas õigesti arvesse võetud, oleks see näidanud, et koondumisest tingitud koondumisastme muutus tekitab reaalse probleemi.

131 Komisjon vastab, et suuniste punkti 17 kohaselt on üksnes 50% või suurem turuosa iseenesest tõend turgu valitseva seisundi kohta. Peale selle ei sätesta suuniste punkt 21, et nendest alampiiridest kõrgemalasuvad koondumisastmed tähendavad konkurentsiprobleeme. Seega ei ole vaja koondumisastmeid uurida, kui on muid konkreetseid põhjusi, mis lubavad järeldada, et tõsised kahtlused puuduvad.

132 Menetlusse astujad rõhutavad, et turuosa ja koondumisastmed on kõigest komisjoni analüüsi lähtepunktiks. Peale selle ei olnud eespool punktis 55 viidatud kohtuotsuses BaByliss *vs.* komisjon tõstatatud küsimus selles, kas komisjon oleks pidanud eeldama, et turuosa, mis ületab 40%, võib tekitada turgu valitseva seisundi. Lisaks leidis

Esimese Astme Kohus oma 27. novembri 1997. aasta otsuses kohtuasjas T-290/94: Kaysersberg *vs.* komisjon (EKL 1997, lk II-2137, punkt 179), et 43,2% turuosa ei ole piisav, et tekitada turgu valitsevat seisundit, kui kahe teise peamise konkurendi turuosad on 24,5% ja 13,4%.

Esimese Astme Kohtu hinnang

133 Kõigepealt tuleb tõdeda, et komisjon tõi turul tegutsevate erinevate tarnijate turuosad välja vaidlustatud otsuse põhjendustes 51–53, kuid ta ei hinnanud neid turuosasid vastavalt suuniste punktis 17 sätestatud kriteeriumidele ega arvutanud Herfindahl-Hirschmanni indeksit (edaspidi „HHI”), et võrrelda suuniste punktides 19–21 ette nähtud künnistega.

134 Seega tuleb kindlaks teha, kas komisjon ei järginud suuniseid, kui ta vaidlustatud otsuses ei analüüsinud esiteks turuosasid suuniste punktis 17 sätestatud kriteeriumide alusel ja teiseks koondumisastmeid.

135 Esiteks, mis puudutab turuosasid, siis tuleb märkida, et suuniste punkti 17 kohaselt võivad väga suured turuosad — 50% või rohkem — olla iseenesest tõendiks turgu valitseva seisundi olemasolust. Ka väiksem turuosa võib suuniste sama punkti kohaselt samuti tekitada konkurentsiprobleeme seoses muude teguritega, nagu konkurentide tugevus ja arv, tootmisvõimsuse piirangud või see, mil määral suudavad koondumise poolte tooted teineteist asendada. Sellest järeldub, et antud asjas ei tõendanud turuosade analüüs iseenesest turgu valitseva seisundi olemasolu, kuna koondumisel tekkinud ettevõtte turuosa on kõigest [40–50]%. Seega on vajalik analüüsida teisi suuniste punktis 17 sätestatud tegureid, et teha kindlaks, kas tervikuna vaadeldes

esineb märke turgu valitsevast seisundist. Väite teise ja kolmanda osa uurimisest tuleneb, et suuniste punktis 17 sätestatud ja hagejate poolt rõhutatud teisedki tegurid ei viita koondumisel tekkinud ettevõtte turgu valitseva seisundi olemasolule.

136 Mis puudutab viidet eespool punktis 55 viidatud kohtuotsusele BaByliss *vs.* komisjon (punkt 329), siis tuleb märkida, nagu seda teevad menetlusse astujad, et mainitud kohtuasjas ei olnud küsimus selles, kas turuosa, mis on suurem kui 40%, võib tekitada turgu valitseva seisundi, vaid selles, kas pärast antud asjas nimetatud künnise kindlaksmääramist hindas komisjon teisi tegureid adekvaatselt. Lisaks märgivad menetlusse astujad õigesti, et ühest teisest kohtuasjast tuleneb, et 43,2% turuosa ei ole piisav turgu valitseva seisundi tekkimiseks (eespool punktis 132 viidatud kohtuotsus Kaysersberg *vs.* komisjon, punkt 179). Sellest johtub, et turgu valitseva seisundi olemasolu peab kontrollima igas asjas eraldi, lähtudes antud asjaoludest, ja et komisjoni poolt antud hinnangud koondumise faktilistele asjaoludele, mis olid aluseks eespool punktis 55 viidatud kohtuotsusele BaByliss *vs.* komisjon (punkt 329), ei ole käesolevasse asja ülekantavad.

137 Teiseks, mis puudutab koondumisastmeid, tuleb märkida, et suuniste punktid 19–21 määratlevad põhilised HHI künnised, millest madalamal ei tekita koondumine tõenäoliselt konkurentsiprobleeme. Seega leiab komisjon eelkõige, et tõenäoliselt ei teki horisontaalse konkurentsiga seotud probleeme ühinemise puhul, mille ühinemisjärgne HHI on 1000–2000 ja mille delta on alla 250, või ühinemise puhul, mille ühinemisjärgne HHI on üle 2000 ja delta alla 150, välja arvatud erandjuhtudel. Suuniste punkti 16 kohaselt liidetakse HHI arvutamiseks kõikide turul tegutsevate äriühingute turuosade ruudud.

138 Käesolevas asjas tuleb kõigepealt märkida, et hagejad ei ole edasi arendanud oma argumenti, mis tugineb HHI väärtuste skaalale, hoolimata asjaolust, et alates komisjoni kostja vastuse esitamisest olid nad teadlikud vaidlustatud otsuses välja toodud täpsetest turuosadest. Samas näitab nende andmete alusel arvutatud HHI, et see tõuseb alates [*konfidentsiaalne*] enne ühinemist kuni [*konfidentsiaalne*] pärast ühinemist, mis tähendab, et delta on [*konfidentsiaalne*]. Tõsi on, et need väärtused viitavad, et koondumise mõju turul ületab HHI künniseid, millest madalamal on põhimõtteliselt välistatud, et koondumine konkurentsiprobleeme tekitab. Samas täpsustab suuniste punkti 21 teine lause, et nende künniste ületamise põhjal ei saa eeldada, et sellised konkurentsiprobleemid esinevad. Siiski tuleb tõdeda, et mida rohkem neid künniseid ületatakse, seda rohkem viitavad need väärtused konkurentsiprobleemidele.

139 Sellest järeldub, et HHI väärtus pärast ühinemist ei anna antud asjas selget viidet konkurentsiprobleemidele, sest see ei ületa oluliselt HHI väärtust 2000. Nagu näha, ületab HHI vastava künnise olulisel määral vaid delta. Samas on see näitaja ainus, mis viitab konkurentsiprobleemidele, samas kui ei turuosad ega muud tegurid, mida uuriti väite teise ja kolmanda osa raames, konkurentsiprobleemidele ei viita. Nendel tingimustel ei saa komisjonile ette heita, et ta ei järginud suuniseid, kui leidis, et puudub vajadus vaidlustatud otsuses koondumisastmeid hinnata.

140 Lõpuks peab märkima, et suuniste punktis 14 on sätestatud, et turuosad ja koondumisastmed on esimesed kasulikud näitajad turustruktuuride ning koondumise poolte tähtsuse kohta, kuid et komisjonil ei ole kohustust neid elemente kõikides otsustes käsitleda.

141 Eeltoodust tuleneb, et komisjonile ei saa ette heita, et ta ei analüüsinud vaidlustatud otsuses koondumisastmeid ja turuosasid suuniste punktis 17 sätestatud kriteeriumide alusel. Kuna selle analüüsi puudumine ei sea komisoni järeldust kahtluse alla, tuleb see osa rahuldamata jätta.

142 Kõigest eeltoodust järeldub, et hagi esimene väide tuleb rahuldamata jätta.

3. *Teine väide, mis põhineb fakti- ja hindamisvigadel*

143 Teine väide koosneb neljast osas, millega hagejad väidavad, et komisjoni analüüs koondumise kooskõlastamata mõju kohta sisaldab vigu, mis puudutavad esiteks tindisektoris kasutatavate kampolvaikude turul vabu tootmisvõimsusi, teiseks klientide vertikaalse integreerimise laadi ja ulatust, kolmandaks toorainete suure hinnatõusu mõju ja neljandaks väidetavat klientide tasakaalustavat ostujõudu. Käesoleva väite esimeses ja neljandas osas esitatud argumentide raames kritiseerivad hagejad ka komisjoni järelduste ebapiisavat põhjendatust, mida käsitletakse allpool punktis 218 ja järgmistes.

a) Esimene osa, mis põhineb turul vabade tootmisvõimsuste hindamisel tehtud vigadel

Poolte argumendid

144 Hagejad leiavad, et komisjoni hinnang koondumise poolte konkurentide üleliigsetele tootmisvõimsustele ei ole piisavalt põhjendatud ja see sisaldab ilmseid hindamisvigu,

sest komisjon ei uurinud kampolvaikude tootmiseks vajalike toorainete saadavust. Selle saadavuse olulisus tuleneb suuniste punkti 71 alapunktist b ja komisjoni otsustuspraktikast. Toorainete vähesus takistab konkurentidel tootmist suurendada ja segab turule sisenemist ning seal laienemist.

145 Oma varasemas otsustuspraktikas on komisjon leidnud, et tõsiseid konkurentsiprobleeme võib tekitada tootmisvõimsuste puudumine või kvalifitseeritud konkurentide vähesus, ja uurinud, kas konkurentidel on piisavalt vaba tootmisvõimsust, et üle võtta müügi oluline osa, kas neil oleks võimalik selline tootmisvõimus vabastada ja kas potentsiaalsed konkurendid saaksid pakkuda vaba tootmisvõimsust (komisjoni 3. mai 2005. aasta otsus 2006/171/EÜ, millega kuulutatakse koondumine ühisturu ja Euroopa Majanduspiirkonna lepinguga kokkusobivaks (juhtum COMP/M.3178 — Bertelsmann/Springer/JV) (ELT L 61, lk 17; edaspidi „Bertelsmann/Springer/JV otsus")). Komisjon uuris süvendatult alternatiivsete tarnijate juurdepääsu toorainetele, et oleks võimalik konkureerida koondumisel tekkinud ettevõttega, rõhutades ja uurides lähemalt vajadust tarvilikele materjalidele juurdepääsuks (Bertelsmann/Springer/JV otsus), vaba juurdepääsu toorainetele (komisjoni 29. märtsi 2006. aasta otsus, millega kuulutatakse koondumine ühisturu ja Euroopa Majanduspiirkonna lepinguga kokkusobivaks (juhtum COMP/M.3975 — Cargill/Degussa Food Ingredients); edaspidi „Cargill/DFI otsus")), juurdepääsu peamistele koostisosadele (komisjoni 19. juuli 1995. aasta otsus 96/177/EÜ, millega kuulutatakse koondumine ühisturu ja Euroopa Majanduspiirkonna lepinguga kokkusobimatuks (juhtum IV/M.490 — Nordic Satellite Distribution) (EÜT L 53, lk 20; edaspidi „Nordic Satellite Distributioni otsus"), tarnete ülejääkide saadavust (komisjoni 9. märtsi 1999. aasta otsus 2000/42/EÜ ühinemismääruse kohaldamismenetluse kohta (juhtum IV/M.1313 — Danish Crown/Vestjyske Slagterier) (EÜT L 20, lk 1; edaspidi „Danish Crown/Vestjyske Slagterieri otsus") ja muid aspekte nagu geograafiline asukoht, saadaolev infrastruktuur, transpordikulud, tegevuskulud, poliitiline stabiilsus, tehaste laiendamiseks saadaolevad territooriumid ja piiratud juurdepääs tarnetele (eespool punktis 80 viidatud Alcoa/Reynoldsi otsus).

146 Vaidlustatud otsuses ei järginud komisjon oma varasemat otsustuspraktikat ja jättis tähelepanuta, moonutas või lükkas tagasi hagejate esitatud tõendid ilma seda põhjendamata. Hagejad juhtisid komisjoni tähelepanu sellele, et kampolvaikude turul esinevad tootmisvõimsuste piirangud, et nad teevad igal aastal suuri pingutusi, et tagada tarned, mida nad vajavad kirjastuses kasutatava tindi jaoks, ning et tarnijatelt on raske saada vajalikku kogust, kuna nende tootmisvõimsus on languses. Peale selle märkisid nad, et tootmisvõimsus on tarnelepingu sõlmimise ainus oluline kriteerium, et nad on kohustatud lisama koondumisel tekkinud ettevõtte oma tarnijate hulka, sest teised tarnijad ei suuda neid vajamineva kogusega varustada, et toorainete kättesaamatus on peamine takistus turule sisenemisel, et neil oli toorainete kättesaamatuse tõttu hiljuti tõsiseid tarneprobleeme ja et üks konkureeriv tarnija oli sunnitud teatud kampolvaikude tootmise toorainete vähesuse tõttu lõpetama.

147 Tõsi, komisjon arvestas vaidlustatud otsuses Suni täiendavate märkustega, milles olid toodud konkreetsed näited tarnete puudujääkide kohta. Ometi ei teinud ta nendest õigeid järeldusi, kuna ta pidas puudujääkide põhjuseks tehnilisi hooldustöid ja mitte üldist tootmisvõimsuste puudumist turul. Samuti ei uurinud komisjon seda teavet uuesti pärast asja arutamist koondumise pooltega ega selgitanud, kuidas ühe tarnija üksik tehniline probleem sai kaasa tuua selle, et ta keeldus täielikult klienti varustamast, olgugi et komisjoni enda sõnade kohaselt oli kõikidel tarnijatel üleliigseid tootmisvõimsusi. Samuti ei ole selgitatud, kuidas komisjon sai järeldada, et „peale selle tundub, et kõnealusel kliendil oli võimalik leida alternatiivne tarneallikas, mis leevendas selle ootamatu puudujäägi mõju". Selle kohta ei ole komisjonile esitatud mingisugust teavet ja komisjon ei ole ka Suni poole pöördunud, et seda väidet kontrollida.

148 Hagejad juhivad tähelepanu ka haldusmenetluses esitatud kirjadele, mis näitavad, et Hexionil endal oli tootmisvõimsusega probleeme, sest kuna ta ei suutnud nõutud koguseid toota, tõmbas ta klientide vahel liisku. Samuti väidavad nad, et arvestades saadaolevate toorainete vähesust, võib koondumisel tekkinud ettevõte oma suuruse, infrastruktuuri ja kogemuse toel saada suurema kontrolli või mõju õlivaigu tarnete üle ja et see seab veelgi ebasoodsamasse olukorda väikesed tarnijad, kes ei suuda võistelda Hexioni ja Akzo suuruse ja võimsusega. Paratamatult on konkurentidest ettevõtjate võimalik laienemine veelgi raskem või isegi võimatu. Ometi ei teinud komisjon kindlaks, kas Hexioni ja Akzo ühine kaubanduslike läbirääkimiste võim õlivaigu tarnijate üle võis olla palju suurem kui tema konkurentide oma ja mis mõju see võis turul omada.

149 Hagejad väidavad, et kolm Internetis kättesaadavat dokumenti kinnitavad toorainete vähesust aasta viimastel kuudel ja hagejate hinnangut tööstuse dünaamika kohta. Hagejate väidete kohaselt teatas Hexioni vaikude tootejuht *Ink World Magazine*'is avaldatud hiljutises vaikude ülevaates, et kõige suurem probleem, millega vaigutööstus hetkel tegelema peab, on võtmematerjalide korrapäratu kättesaadavus ja nende hindade vastav tõus ning et Hexioni seisukohast on peamised probleemid kulude tõus ning tallõlivaigu ja õlivaigu vähesus. Hagejad leiavad, et Megara ja Resinalli 2. augusti 2006. aasta ühisavaldus kinnitab sama moodi, et olukord tarnetega oli väga raske, kuna nad kinnitavad, et sellel aastal tabas tööstust enneolematu puudujääk, sealhulgas toorainete vähesus ja kulude kasv, et aasta kõige aktiivsema perioodi lähenedes muutsid hiljutised arengud võimalikuks katkestused tarnetes ja et seetõttu ei võtnud Resinall kuni uue korralduseni vastu uusi kliente või uusi tellimusi ning tegi tarvilikke pingutusi, et vältida vajadust kvootide järele. Hagejad väidavad, et ettevõtja DRT Interneti-aadressilt nähtub, et viimased toorainet puudutavad uudised Hiinast näitavad, et olukord on jätkuvalt väga raske.

150 Hagejad rõhutavad lisaks, et kuigi vaikude ülevaade ja Megara ning Resinalli avaldus ei olnud 29. mail 2006 kättesaadavad, on imekspandav, et komisjonil ei olnud enne vaidlustatud otsuse tegemist vähimatki viidet tooraine vähesusele. Olgugi et vaidlustatud otsuses on märgitud, et Megaral ja DRT-l on kasutamata tootmisvõimsusi vastavalt 5000 t (50% tootmisvõimsusest) ja 1000 t (ligikaudu 6% tootmisvõimsusest), avaldas Megara kahtlust, et ta ei suuda võetud kohustusi täita. Hagejad märgivad veel, et ka DRT-d tabasid tõsised tarneprobleemid.

151 Samuti seavad hagejad kahtluse alla komisjoni meetodi tootmisvõimsuste hindamiseks. Kuigi komisjon mõistis nõudluse hooajalist olemust, mis tekitas tootmisvõimsustega seotud tarneprobleeme, jättis ta arvestamata asjaolu, et tööstus, mida iseloomustavad üleliigsed tootmisvõimsused, peab saama seda võimsust kasutada, et täita klientide tellimusi suure nõudlusega perioodidel.

152 Hagejad järeldavad sellest, et komisjoni käsutuses olev teave ei toeta tema järeldusi, mille kohaselt „enamik kliente möönis, et turul on üleliigseid tootmisvõimsusi". Nad leiavad, et komisjoni kinnitus, mille kohaselt „seitsmest kliendist viis märkisid, et turul ei ole tootmisvõimsuste piiranguid ja on üleliigseid tootmisvõimsusi" ning „teised kaks klienti ei võtnud seisukohta", on ekslik, sest kõik hagejad väitsid, et turul on tootmisvõimsuste piirangud.

153 Komisjon märgib esiteks, et hagejad on nõus, et koondumise poolte konkurentidel on üleliigseid tootmisvõimsusi vähemalt 19,5% turu kogutoodangust ja 41%, kui arvestada poolte hinnanguid tootjatele, kes sellele küsimusele ei vastanud.

154 Teiseks leiab komisjon, et hagejate argument on põhimõtteliselt väär, kuna toorainete vähesus turul ohustab mõjutada kõiki tarnijaid samal moel. Konkurentsivastane mõju kaasneb üksnes siis, kui koondumisel tekkinud ettevõte saab toorainetele eelisjuurdepääsu, mis võimaldab tal nii piirata konkurentide juurdepääsu. Ometi hagejad seda ei väida ja selle kohta ei ole ka ühtki tõendit. Komisjoni poolt Internetist saadud dokumendist nähtub, et üksnes 25% kampolist kasutatakse trükitindi jaoks vajaliku vaigu tootmiseks. Seega, tulenevalt tema [20–30]% suurusest ülemaailmsest turuosast kampolvaikude turul (vaidlustatud otsuse põhjendus 35) suudab koondumisel tekkinud ettevõte osta vaid 5–10% kampoli ülemaailmsest toodangust, mis aga ei kujuta endast suurt ostujõudu.

155 Kolmandaks ei võimalda turu-uuring eeldada, et toorainete puudus takistas tootmise kasvu. Kuigi komisjon ei küsinud koondumise poolte konkurentidelt otse, kas neid on tabanud teatud kampoli vähesus, leiab ta, et see teave sisaldub nende vastustes konkurentide küsimustiku küsimustele 39 ja 40, kui nad leiavad, et see vähesus on vaikude tootmisele suur takistus. Ometi ei ole asi nii. Komisjon rõhutab ka, et ainus klient, kes toorainete vähesuse probleemi haldusmenetluses kurtis, on Siegwerk. Ei Flint ega Sun ei maininud haldusmenetluses seda probleemi, mida nad nüüd koondumise hindamisel võtmeelemendiks peavad. Peale selle viitab komisjonile [*konfidentsiaalne*] kohta esitatud teave vastavalt tehnilistele probleemidele ja reaktorite hooldusmeetmetele. See ei sisalda mingeid viiteid toorainete vähesusele.

156 Neljandaks, mis puudutab väljaandeid, millele hagejad viitavad, siis meenutab komisjon, et vaidlustatud õigusaktide seaduslikkust tuleb hinnata nende faktiliste ja õiguslike asjaolude alusel, mis olid õigusakti vastuvõtmise ajal olemas. Samuti väidab

komisjon, et nende dokumentide tähelepanelikul uurimisel selgub, et mitte ükski neist ei märgi toorainete vähesust, mis on takistanud kampolvaikude tootmise kasvu.

157 Viiendaks, mis puudutab tema varasemat otsustuspraktikat, siis väidab komisjon, et need juhtumid puudutasid hoopis erinevamaid fakte kui käesolevas asjas ja et seetõttu ei ole see antud juhul asjakohane.

158 Viimaseks märgib komisjon, et Siegwerk vastas klientide küsimustiku küsimustele 35 ja 39, et ta leiab, „et turul on teatav ülevõimsus".

159 Menetlusse astujad täpsustavad, et kampoli hind tõusis koondumisega samal ajal järsult, kuna pakkumine nõudluse suhtes ajutiselt langes, mis tulenes madala laoseisu, vaigu korjamise hilisemaks lükanud halva ilma ja spekulatsioonide koostoimest, kuid et seda oli võimalik hankida turuhinnaga ja et hinnad on alates sellest ajast langenud. Viidates ühele kohtumisele Suniga, mis leidis aset pärast vaidlustatud otsuse vastuvõtmist, väidavad menetlusse astujad, et hagejad olid sellest asjaolust hagi esitamisel teadlikud.

160 Mis puudutab neid kahte väljaannet, millele hagejad viitasid, siis menetlusse astujad selgitavad, et neis sisalduvad avaldused ei ole asjakohased, kuna neil puudub igasugune seos kampolvaikude tootmisega Euroopas. Kolmandast allikast tuleneb, et Arez alustas Hiinas tootmisvõimsuste kahekordistamise kava raames ehitustöid, mis näitab, et see ettevõtja oli veendunud, et tal on toorainetele vajalik juurdepääs olemas. Peale selle on nii need väljaanded kui ka Megara ja Resinalli vaheline tootmis-

ja müügikokkulepe näited uute turule sisenejate kohta, mis tõendavad, et takistused turule sisenemisel ja laienemisel olid väikesed.

161 Mitte ükski fakt ei toeta järeldust, et koondumisel tekkinud ettevõte võis saada toorainetele privilegeeritud juurdepääsu. Vastupidi, 7. aprilli 2006. aasta kohtumisel väljendas Sun muret seoses asjaoluga, et Hexion ei olnud kampolisektoris vertikaalselt integreeritud, erinevalt mõnest tema konkurendist.

Esimese Astme Kohtu hinnang

162 Käesoleva väite esimese osaga esitavad hagejad tegelikult kaks etteheidet, millest esimene põhineb vigadel, mida komisjon tegi, kui järeldas, et turul on üleliigseid tootmisvõimsusi, ja teine vigadel, mida ta tegi, kui jättis vaidlustatud otsuses analüüsimata nii kampolvaikude tootmiseks vajalike toorainete kättesaadavuse kui ka nende toorainete väidetava vähesuse mõju tootmisvõimsuste kasutamisele.

— Esimene etteheide, mis põhineb vigadel, mis on seotud üleliigsete tootmisvõimsustega turul

163 Kõigepealt tuleb meenutada, et komisjon leidis vaidlustatud otsuse põhjendustes 63–67, et turgu iseloomustavad üleliigsed tootmisvõimsused.

164 Seega tuleb uurida, kas komisjon tegi ilmse hindamisvea, leides, et turul on üleliigseid tootmisvõimsusi.

165 Esiteks, mis puudutab väidetavaid üldisi ja hooajalisi piiranguid, siis nähtub haldustoimikust, et hagejad on märkinud, et turul on tootmisvõimsusi puudutavad piirangud, et tarnijate võimsus on potentsiaalselt languses ja et Sun teeb igal aastal suuri pingutusi, et tagada tarned, mida ta vajab eelkõige septembrist detsembrini, mil nõudlus on hooajast tulenevalt suur, ja et tootjate olemasolevad võimsused ei ole piisavad (Flinti vastus klientide küsimustiku küsimusele 40 ja Suni vastus klientide küsimustiku küsimusele 39). Peale selle tõi Sun oma täiendavates märkustes välja, et [*konfidentsiaalne*].

166 Selles osas tuleb meenutada, et vaidlustatud otsuse põhjendustes 62–65 on tuginetud peamiselt andmetele, mille esitasid koondumise poolte konkurendid ja mille kohaselt on turul kasutamata tootmisvõimsusi vähemalt 19,5% kogu tootmisest ning see võib hinnangute kohaselt ulatuda kuni 41% (vt eespool punkt 25). Lisaks, vastavalt vaidlustatud otsuse põhjendusele 65, möönsid küsimustikule vastanud seitsmest kliendist viis, et turul on üleliigseid tootmisvõimsusi. Osas, milles hagejad selle asjaoluga nõus ei ole, viitab komisjon õigesti Siegwerki vastustele klientide küsimustiku küsimustele 35 ja 39, milles ta tunnistas üleliigsete tootmisvõimsuste olemasolu. Seega nähtub toimikust, et üksnes Flint ja Sun väitsid haldusmenetluses selgelt, et esinevad tootmisvõimsuste piirangud. Veel tuleneb Suni täiendavatest märkustest ja [*konfidentsiaalne*] vastusest, et [*konfidentsiaalne*]. Tõepoolest, need näitavad, et [*konfidentsiaalne*].

167 Lisaks nähtub ka Suni esitatud kirjavahetusest, et [*konfidentsiaalne*]. Järelikult ei olnud komisjonil kohustust rohkem selgitada, kuidas [*konfidentsiaalne*], ega kontrollida tema sellekohaseid väiteid Suni juures. Peale selle, kuna [*konfidentsiaalne*] esitatud teave [*konfidentsiaalne*] kohta selgitab piisavalt [*konfidentsiaalne*], leiab Esimese Astme Kohus, et komisjonil ei olnud kohustust neid asjaolusid Suni juures kontrollida.

168 Nendel asjaoludel leiab Esimese Astme Kohus, et komisjon ei pidanud vaidlustatud otsuse põhjenduses 67 esitatud sedastusi lisaks põhistama ja et ta ei teinud ilmset hindamisviga, leides, et turul on üleliigseid tootmisvõimsusi.

169 Teiseks, mis puudutab hagejate konkurentide väidetavaid tootmisvõimsuse piiranguid, siis tuleb märkida, et Flint täheldas, et teistel tarnijatel ei ole piisavaid vabu tootmisvõimsusi, et tarnijatega on väga raske saavutada kokkulepet neile vajaminevate suurte koguste tarnimise kohustuses, et tootmisvõimsus on tarnelepingu sõlmimisel peamine kriteerium ning et ta on kohustatud lisama koondumisel tekkinud ettevõtte oma tarnijate hulka, sest teised tarnijad ei suuda neid vajamineva kogusega varustada (vastused klientide küsimustiku küsimustele 12, 40, 43 ja 45). Peale selle märkis Sun, et kõik kampolvaikude valmistajad varustavad käesoleval ajal tinditööstust ja et seetõttu ei ole tinditööstuse jaoks ühtki vaba alternatiivset tarnijat, et mahu ülejääk on tarnelepingu sõlmimisel üks kriteeriumidest, et praegusel ajal ei ole tarnijat, kes oleks suuteline rahuldama tema nõudlust ja et kõikidel suurtel vaiguostjatel on mitu tarnestrateegiat (vastused klientide küsimustiku küsimustele 12, 42 ja 44). Lõpuks märkis Siegwerk, et Euroopa tarnijatele alternatiive ei leidu (vastus klientide küsimustiku küsimusele 12).

170 Selles osas tuleb märkida, et antud asjas on ainus oluline küsimus selles, kas vabad tootmisvõimsused võimaldavad koondumise poolte klientidel oma tellimused, mida seni täitsid koondumise pooled, üle viia teiste olemasolevate või potentsiaalsete uute tarnijate juurde. Klientide küsimustikule antud vastustest, mida on meenutatud eelmises punktis, tuleneb, et Flint viitas haldusmenetluses selgelt raskustele seoses koondumise poolte konkurentide vabade mahtudega. Ometi märkis Flint — seoses raskustega saada tarnijatelt „vastavaid koguseid" — veel seda, et see on võimalik, kui klient on valmis maksma (*If we pay, we get!*, vastus klientide küsimustiku küsimusele 40). Seega tunduvad väidetavad tuvastatud raskused olema pigem seotud hinnaga, mida tarnijad vastavalt nõudlusele küsivad, ja mitte tootmisvõimsuste vähesusega.

171 Järgmiseks tuleb tõdeda, et koondumisel tekkinud ettevõtte hirmutamiseks konkurentsivastase käitumise eest ei ole vaja, et kõik tema kliendid saaksid kõik oma tellimused teiste tarnijate juurde üle viia. Hagejate võimalust viia suur osa oma tellimustest teiste tarnijate juurde võib käsitleda koondumisel tekkinud ettevõtte jaoks piisavalt suurte kadude ohuna, mis hoiab teda sellise strateegia rakendamisest eemale. Käesolevas asjas tuleneb Suni poolt haldusmenetluses esitatud mitme allikaga tarnestrateegiast, et kliendid üritavad oma tarnijate hulka lisada mitmeid tootjaid. Arizona, Cray Valley' ja Respoli turuosadest ning nende tootmisvõimsustest ja suurtest üleliigsetest võimsustest, mis on välja toodud vaidlustatud otsuse põhjendustes 51 ja 62–64 ja mida hagejad ei ole vaidlustanud, tuleneb, et need tarnijad on võimelised tarnima suuri koguseid, mida hagejad võivad nõuda. Samuti tuleb meenutada, et väiksematel tarnijatel on üheskoos ligikaudu 21% suurune turuosa ja palju üleliigseid tootmisvõimsusi. Seega leiab Esimese Astme Kohus, et komisjon

ei teinud ilmset hindamisviga, leides vaidlustatud otsuse põhjendustes 68 ja 71, et teistel turul tegutsevatel tootjatel on tootmisvõimsust, mis lubab neil seista vastu konkurentsivastasele tegevusele ja varustada koondumise poolte suuri kliente.

172 Lõpuks tuleb meenutada, et üksnes Flint ja Sun väitsid haldusmenetluses tootmisvõimsuste piiranguid, samas kui koondumise poolte teised kliendid, nende hulgas Siegwerk, ja konkurendid möönsid kõik, et on üleliigseid tootmisvõimsusi. Neil põhjustel leiab Esimese Astme Kohus, et komisjon ei teinud ilmset hindamisviga, leides, et hagejate konkurentidel ei ole tootmisvõimsuste piiranguid, mis võivad takistada nende klientidel piisavalt suurt osa tellimustest teiste tarnijate juurde üle viia.

173 Eelnevat arvesse võttes leiab Esimese Astme Kohus, et komisjon võis õigesti sedastada, et turul on üleliigseid tootmisvõimsusi. Järelikult tuleb see etteheide rahuldamata jätta.

— Teine etteheide, mis põhineb vigadel, mis on seotud toorainete kättesaadavusega

174 Kõigepealt tuleb meenutada, et vaidlustatud otsuse põhjenduses 67 tuvastas komisjon, et koondumisele eelnenud viimaste aastate jooksul tõsteti hinda kampolvaikude tootmise peamistel toorainetel nagu toornafta, õlivaik ja tallõlivaik, nii et õlivaigu hind tõusis 500 dollarilt tonni kohta jaanuaris 2004 ligikaudu 1250 dollarini tonni kohta ajal, mil võeti vastu vaidlustatud otsus.

175 Seega tuleb kindlaks teha, kas komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui jättis vaidlustatud otsuses analüüsimata nii kampolvaikude tootmiseks vajalike toorainete kättesaadavuse kui ka nende toorainete väidetava vähesuse mõju tootmisvõimsuste kasutamisele.

176 Esiteks, mis puudutab viiteid toorainete vähesusele, tuleb märkida, et Siegwerk tõi vastuses klientide küsimustiku küsimustele 36 ja 39 välja, et kõrged hinnad ja toorainete kättesaamatus on käesoleval ajal peamine takistus turule sisenemisel ja et toorainete kättesaamatuse tõttu esinesid hiljuti tõsised tarneprobleemid. Peale selle märkis Siegwerk vastuses klientide küsimustiku küsimusele 15, et 2006. aasta veebruaris lõpetas Arizona tema varustamise enamiku modifitseeritud fenoolvaikudega, sest ta katkestas oma tootmise kahe asendamatu tooraine, tallõli toorvaigu ja õlivaigu pideva halva kättesaadavuse tõttu. Peale selle on juba meenutatud, et vaidlustatud otsuse põhjenduses 67 on esile toodud toorainete märkimisväärne hinnatõus viimastel aastatel kuni vaidlustatud otsuse vastuvõtmiseni. Lõpuks möönavad menetlusse astujad, et erinevate tegurite koosmõjul pakkumine nõudluse suhtes ajutiselt langes.

177 Samas rõhutab komisjon õigesti, et klientide küsimustikule vastanud kümnest kliendist on Siegwerk ainus, kes viitas toorainete kättesaadavusega seonduvatele probleemidele. Mitte ükski teine klient, isegi mitte Flint ja Sun, ei viidanud haldusmenetluses sellistele raskustele. Samamoodi mitte ükski konkurentide küsimustikule vastanud 13 konkurendist ei tõstatanud selliseid probleeme seoses tallõli toorvaigu või õlivaiguga, olgugi et komisjon küsis võimsuste kasutamise kohta hübriidvaikude (mis koosnevad süsivesinikvaikudest ja tallõlil või õlivaigul põhinevatest vaikudest) tootmiseks ja raskuste kohta eelkõige kampolvaikude turule sisenemisel (konkurentide küsimustiku küsimused 39 ja 40). Ainus sellekohane viide tuleb Cray Valley'lt, kes kinnitas, et „piiratud juurdepääs odavamatele toorainetele (eelkõige süsivesinik)" takistab uute ettevõtjate sisenemist. Arizona ei maini selles osas mitte ühtki raskust.

Ometi on kampolvaikude tootjad just need, kes kõige paremini tuvastavad toorainete tarnimisega seonduvaid probleeme. Samuti rõhutavad menetlusse astujad, et hoolimata pakkumise ajutisest langemisest nõudluse suhtes oli alati võimalik osta õlivaiku turuhinnaga.

178 Eeltoodut arvestades leiab Esimese Astme Kohus, et üksnes Siegwerki väidete suhtes, sellal kui kõik tootjad oleksid pidanud põrkuma samade probleemidega, ei ole komisjon teinud ilmset hindamisviga, jättes toorainete kättesaadavuse küsimuse vaidlustatud otsuses käsitlemata.

179 Teiseks, mis puudutab Internetis avaldatud dokumente, millele hagejad viitavad, siis esiteks tuleb märkida, et neid ei saa väidetavat toorainete vähesust kinnitavate tõenditena arvesse võtta, kuna ühtki neist dokumentidest ei esitatud komisjonile haldusmenetluses. Peale selle avaldati teade Megara ja Resinalli vahelisest lepingust ja vaikude ülevaade pärast vaidlustatud otsuse vastuvõtmist, sellal kui DRT avaldusel puudub kuupäev.

180 Teiseks, osas, milles hagejad soovivad tugineda nendele dokumentidele, et tõendada tallõli toorvaigu ja õlivaigu vähesuse väidetavat üldtuntust vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajal, siis tuleb märkida, et Resinalli teates ei ole täpsustatud ei tooraineid, mida väidetav vähesus puudutab, ega põhjust, mis selle vähesuse tingis, ja et menetlusse astujad väitsid, ilma et hagejad sellele vastu oleks vaielnud, et Resinall ei müünud vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ja teate avaldamise ajal Euroopas kampolvaike. Peale selle viitab DRT avaldus terpeeni derivaatidele ja menetlusse

astujad väitsid, ilma et hagejad sellele vastu oleks vaielnud, et see, mis kehtib terpeeni derivaatide suhtes, ei pruugi kehtida kampolvaikude suhtes. Lisaks osas, milles see avaldus puudutab õlivaiku, tuleb märkida, et sellest avaldusest ei tulene selgelt, kas see viitab tootmise kasvule või hinnatõusule ja et isegi viide hinnatõusule ei tõenda tingimata vähesust. Lõpuks tuleneb vaikude ülevaatest, et see ei käsitle konkreetselt tallõli toorvaiku ja õlivaiku, vaid kõiki tooraineid ja eelkõige süsivesinikke, et see viitab üldisel moel raskustele aastal 2005, kuid tarnete stabiilsusele aastal 2006 ja et 2005. aasta raskused olid seotud pigem hinnatõusude ja hindade kõikumisega kui kahe kõnealuse tooraine kättesaadavusega. Ainus viide nende kahe tooraine vähesusele puudutab konkreetselt aastat 2005 ja selgitab nii seda vähesust kui ka suuremaid kulusid eelkõige suuremate energiakuludega. Järelikult tuleb sedastada, et need dokumendid ei tõenda, et tallõli toorvaigu ja õlivaigu vähesus oli vaidlustatud otsuse vastuvõtmisel üldteada ja et komisjon oli kohustatud seetõttu seda küsimust uurima.

181 Neil põhjustel leiab Esimese Astme Kohus, et Internetis avaldatud dokumendid, millele hagejad viitavad, ei tõenda, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, jättes toorainete kättesaadavuse küsimuse vaidlustatud otsuses käsitlemata.

182 Kolmandaks, mis puudutab väidet, mille kohaselt takistas väidetav toorainete vähesus konkurentidel tootmist suurendada ning segas turule sisenemist ja seal laienemist, siis märgib komisjon õigesti, et hagejad ei ole selgitanud, kuidas konkurentsivastane mõju saab tuleneda toorainete vähesusest, mis tundub sama moodi mõjutavat kõiki tarnijaid. Selles osas tuleb meenutada, et Siegwerk avaldas vastuses klientide küsimustiku küsimusele 12, et kõige rohkem toodetakse kampolit Hiinas ja et kui Hiina kampol muutub kallimaks, tabab see probleem kõiki maailma tasandil tegutsevaid tarnijaid. Tõepoolest, kui õlivaik ei ole kättesaadav, siis ei saa õlivaigust kampolvaike

toota mitte ükski tootja, isegi mitte koondumisel tekkinud ettevõte. Kui see on aga saadaval, võib seda osta iga tootja, kui ta on valmis hinda maksma (vt eespool punkt 170).

183 Seega, nagu väidab komisjon, saab konkurentsi mõjutada vaid koondumise poolte eelistatud juurdepääs, võrreldes nende konkurentidega. Ometi ei väida hagejad, et koondumise pooltel selline juurdepääs oleks. Nad piirduvad väitega, et koondumisel tekkinud ettevõte võib, arvestades tema suurust, infrastruktuuri ja kogemust, saada õlivaigu tarnete üle suurema kontrolli või mõju. Samas märkis komisjon, ilma et hagejad oleks talle vastu vaielnud, et koondumisel tekkinud ettevõte ostab õlivaigu ülemaailmsest toodangust vaid 5–10% (vt eespool punkt 154).

184 Neil põhjustel leiab Esimese Astme Kohus, et hagejate argumendid, mille kohaselt toorainete vähesus takistab konkurentidel suurendada oma tootmist ning segab turule sisenemist ja seal laienemist ning koondumisel tekkinud ettevõttel on suur ostujõud, ei ole piisavalt tõendatud.

185 Neljandaks, mis puudutab viiteid suunistele ja komisjoni varasemale otsustuspraktikale, siis piisab, kui meenutada, et iga juhtumit tuleb hinnata selle konkreetsetest faktilistest asjaoludest lähtuvalt ning et eeltoodust tuleneb, et hagejate esitatud tõendid ei ole kinnitanud, et komisjon oli antud asjas kohustatud vaidlustatud otsuses käsitlema toorainete kättesaadavuse küsimust ja nende vähesuse mõju tootmisvõimsuste kasutamisele.

186 Eeltoodut arvestades leiab Esimese Astme Kohus, et hagejad ei ole tõendanud, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui ta vaidlustatud otsuses ei käsitlenud toorainete kättesaadavuse küsimust ega nende toorainete väidetava vähesuse mõju tootmisvõimsuste kasutamisele. Järelikult tuleb see etteheide rahuldamata jätta.

187 Sellest tuleneb, et see osa tuleb rahuldamata jätta.

b) Teine osa, mis põhineb vigadel, mis puudutavad koondumise poolte klientide vertikaalse integreerimise laadi ja ulatust

Poolte argumendid

188 Hagejad väidavad, et komisjon ei uurinud klientide vertikaalse integreerimise ulatust. Märkides vaidlustatud otsuse põhjenduses 69, et ettevõtjad nagu Siegwerk ja Flint, kes „toodavad kampolvaike ise[,…] distsiplineerivad edukalt oma tarnijaid", tugines komisjon tootmisvõimsust puudutavatele arvudele, mis tulenesid koondumise poolte hinnangutest, küsimata hagejate käest nende toodangu laadi kohta. Kõnealune omatootmine puudutab vaid ühte spetsiifilist liiki kampolvaiku, millest saab toota üksnes piiratud valikut trükitinti. Peale selle 25 000 t ja 12 000 t asemel toodavad Flint ja Siegwerk tegelikult vaid vastavalt [*konfidentsiaalne*] t. Süvendatud uurimine,

millega sooviti neid arve kinnitada, näitas, et see toodang ei suuda koondumise pooltele survet avaldada, sest hagejad jäävad endiselt sõltuvaks välistest tarnetest. Komisjon ei kontrollinud, kas tema käsutuses olevad andmed on usaldusväärsed, asjakohased või objektiivsed. Kuna kaks hagejat avaldasid oma märkustes koondumise suhtes tõsiseid kahtlusi, rõhutades koondumisega kaasnevat konkurentsisurvet, on imekspandav, et komisjon ei uurinud koondumise poolte esitatud andmeid uuesti.

189 Komisjon märgib, et hagejad ei eita, et Flintil ja Siegwerkil on märkimisväärne omatootmine ja leiab, et vaidlustatud otsuses tsiteeritud hinnangute ja hagejate esitatud arvude erinevus on väike. Hagejate argument, et omatoodanguga saab valmistada vaid piiratud valikut trükitinti, tuleb tõendamatuse tõttu rahuldamata jätta, kuna trükitindi valmistamiseks kasutatavate kampolvaikude tootjad suudavad üldiselt toota kogu valikut. Igal juhul ei sea hagejate argumendid kahtluse alla vaidlustatud otsuse põhjenduses 69 esitatud hinnangut, et esineb oht, et kliendid võivad vertikaalselt integreeruda.

190 Menetlusse astujad juhivad tähelepanu, et Flinti ja Siegwerki kombineeritud tootmisvõimsus on nende enda andmeil [*konfidentsiaalne*] t, mis on igati märkimisväärne, võrreldes 35 000 t-ga, millele vastas Hexioni tootmisvõimsus enne koondumist. Peale selle sai komisjon koondumise teatega teada, et Flint ja Siegwerk valmistavad vaid resinaate. Arvestades tarnete asendamise lihtsust, võisid Flint ja Siegwerk kasutada omatoodangu võimsusi, et tarnijaid distsiplineerida, esiteks, ähvardades neilt rotosügavtrükis ja ofsetis kasutatavate tintide jaoks vaike mitte tellida ja teiseks, vabastades teiste tarnijate tootmisvõimsused, et võimaldada neil toota teist liiki vaike, mis on suunatud trükitinditurule. Lõpuks olid hagejad täiesti teadlikud oma võimest ähvardada vertikaalselt integreeruda, kuna 5. mai 2006. aasta kohtumisel Hexioniga ähvardas Sun seda teha.

Esimese Astme Kohtu hinnang

191 Kõigepealt tuleb meenutada, et koondumise poolte klientide tasakaalustava jõu uurimise raames märkis komisjon vaidlustatud otsuse põhjenduses 69, et kolmel suurel kliendil on märkimisväärne omatootmise võimsus: Flint ja Siegwerk, kelle hinnanguline tootmisvõimsus on ligikaudu 25 000 t ja 12 000 t, ning Huber, kes omandas hiljuti Micro Inksi ja teatas oma klientidele, et ta alustab tellimuste üleviimist tütarettevõtjale.

192 Seega tuleb uurida, kas komisjon tegi vigu, mis puudutavad Flinti ja Siegwerki vertikaalset integreerimist ja mis võivad mõjutada tema järeldust koondumise poolte klientide tasakaalustava jõu olemasolu kohta.

193 Esiteks, mis puudutab vaidlustatud otsuses mainitud koguste ja hagejate esitatud arvude erinevust, siis tuleb tõdeda, et see erinevus on väga väike. Isegi hagejate esitatud andmetest nähtub, et Flinti ja Siegwerki kombineeritud toodang on rohkem kui [*konfidentsiaalne*]% Hexioni tootmisvõimsusest enne koondumist. Neil põhjustel tuleb tõdeda, et hagejate poolt välja toodud erinevus ei mõjuta komisjonipoolset tasakaalustava jõu hinnangut, mis on esitatud vaidlustatud otsuse põhjenduses 69.

194 Teiseks, mis puudutab argumenti, mille kohaselt Flinti ja Siegwerki toodang piirdub teatud vaikudega ja et seetõttu sõltuvad nad turu tarnijatest, märgivad menetlusse astujad, et omatootmine, isegi kui see piirdub teatud kampolvaikudega, võimaldab neil tarnijatele survet avaldada. Igal juhul väidab komisjon õigesti, et Flinti ja Siegwerki omatootmise võimalikud piirangud ei puuduta vaidlustatud otsuse põhjenduses 69 esitatud põhjendusi sisuliselt. Komisjon kasutab Flinti, Siegwerki ja Huberi näidet selleks, et tõendada, et koondumise poolte klientide tasakaalustavat jõudu tugevdab vertikaalse integreerumise ohu tegelikkus. Neil põhjustel tuleb tõdeda, et asjaolu, et komisjon ei maininud vaidlustatud otsuse põhjenduses 69 Flinti ja Siegwerki tootmise võimalike piiranguid, ei mõjuta komisjoni hinnangut tasakaalustava jõu kohta.

195 Eeltoodust tuleneb, et komisjon ei teinud ilmset hindamisviga, kui leidis, et käesoleva asja tingimustes ei olnud vaja kontrollida andmeid, mis puudutavad Siegwerki ja Flinti tootmist.

196 Eeltoodut arvestades ei ole hagejad tõendanud, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui leidis, et koondumise pooltel on tasakaalustav jõud, või faktivea Flinti ja Siegwerki vertikaalse integreerumise ohu osas, mis mõjutaks seda järeldust.

197 Järelikult tuleb väite see osa rahuldamata jätta.

c) Kolmas osa, mis põhineb vigadel, mis puudutavad toorainete suurte hinnatõusude mõju

Poolte argumendid

198 Hagejad leiavad, et komisjon ei viinud läbi kohast uurimist mõju osas, mida konkurentsile omas õlivaigu hinnatõus 500 kuni 1250 dollarini tonni kohta 29 kuu jooksul, mis koondumisele eelnesid. Sun teavitas komisjoni kampolvaigu teatatud hinnatõusudest ja eelkõige hinnatõusudest, mida koondumise pooled rakendasid 2005. aasta veebruarist 15. maini 2006. Ometi komisjon ei uurinud nende hinnatõusude, millele lisandus kasvav nõudlus, mõju kampolvaikude tootjatele ja ostjatele, olgugi et teistes juhtumites ta leidis, et „hindade tõstmise võimalus on parim tõend selle kohta, et konkurents ei ole minevikus olnud piisav ja et kahtlemata on see veelgi ebapiisavam pärast koondumist, et piirata märkimisväärselt [koondumisel tekkinud ettevõtte] jõudu" (vt Nestlé/Perrier' otsus), ja et hinnatõusud „on vastuolus argumendiga, et hindu piiras üleliigsete tootmisvõimsuste olemasolu" (komisjoni 14. märtsi 2000. aasta otsus 2002/244/EÜ, mis kuulutab koondumise ühisturu ja EMP lepinguga kokkusobivaks (juhtum COMP/M.1663 — Alcan/Alusuisse) (EÜT 2002, L 90, lk 1; edaspidi „Alcan/Alusuisse'i otsus")).

199 Komisjon märgib, et hagejad ei selgita, miks oli vaja üksikasjalikult uurida toorainete hinnatõuse, mis mõjutasid kõiki kõnealused tooteid valmistavaid tootjaid. Komisjon väidab, et neil hinnatõusudel ei ole mingit seost käesoleva koondumisega ja et see koondumine ei ole nende põhjus. Kuna kampolvaikude tootmiseks vajalike toorainete hinnad on viimastel aastatel märkimisväärselt tõusnud, tõusid ka kampolvaikude hinnad.

200 Menetlusse astujad rõhutavad samuti, et hagiavaldusest ei nähtu, kuidas saavad tooraainete hinnatõusud olla seotud teatatud koondumisega. Peale selle leiavad nad, et faktilised asjaolud juhtumites, mis olid aluseks Alcan/Alusuisse'i ja Nestlé/Perrier' otsustele, ei ole võrreldavad käesoleva juhtumi asjaoludega. Lõpuks märgivad nad, et Suni esitatud tõendeid hinnatõusude kohta on uuritud vaidlustatud otsuse põhjendustes 66 ja 67.

Esimese Astme Kohtu hinnang

201 Kõigepealt tuleb meenutada, et komisjon sedastas vaidlustatud otsuse põhjenduses 66, et Akzo ja Hexion tõstsid minevikus kampolvaikude hindu. Vaidlustatud otsuse põhjenduses 67 leidis ta, et need koondumisele eelnenud aastatel rakendatud hinnatõusud olid tingitud sellest, et tõsteti hinda kampolvaikude tootmise peamistel toorainetel nagu toornafta, õlivaik ja tallõlivaik, nii et õlivaigu hind tõusis 500 dollarilt tonni kohta jaanuaris 2004 ligikaudu 1250 dollarini tonni kohta ajal, mil võeti vastu vaidlustatud otsus.

202 Seega tuleb kindlaks teha, kas komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui ta ei analüüsinud, nagu seda väidavad hagejad, vaidlustatud otsuses mõju, mida kampolvaigu tootjatele ja ostjatele omas esiteks kampolvaikude hinnatõus, eelkõige see, mida rakendasid koondumise pooled, ja teiseks toorainete hinnatõus.

203 Esiteks, mis puudutab kampolvaikude hinnatõusu, siis on juba eespool punktis 201 meenutatud, et vaidlustatud otsuse põhjendus 67 selgitab, et see olid tingitud toorainete hinnatõusust. Hagejad seda selgitust ei vaidlusta. Sellest järeldub, et nende tõendite põhjal ei saa komisjonile ette heita, et ta leidis käesolevas asjas, et — vastupidi asjaolude hinnangule juhtumites, mis olid aluseks Alcan/Alusuisse'i ja Nestlé/Perrier' otsustele — hinnatõusud ei viita ebapiisavale konkurentsile ja turujõule. Kuna hagejad ei ole esitanud ühtki selgitust, mis toetaks nende üldiste hinnatõusude, mis *a priori* mõjutavad sama moodi kõiki kliente, väidetavat asjakohasust koondumise konkurentsivastase mõju hindamisel, ei ole nad tõendanud, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui ei uurinud nende hinnatõusude mõju kampolvaikude ostjatele.

204 Teiseks, mis puudutab toorainete hindu, on vaidlustatud otsuse põhjenduses 67 täpsustatud, et mingis osas tingis nende hinnatõusu toornafta hinna kallinemine. Peale selle tuleb meenutada, et Siegwerk märkis, ja et seda ei ole vaidlustatud, et need hinnatõusud mõjutasid kõiki asjaomaseid tooteid valmistavaid tootjad sama moodi (vt eespool punkt 181). Seega ei ole põhjust sedastada, et need toorainete üldised hinnatõusud tekitavad konkurentsiprobleeme (vt eespool punktid 181–183). Ometi ei ole hagejad esitanud konkreetseid põhjendusi, mis selgitaksid, miks oleks komisjon pidanud uurima toorainete hinnatõusu mõju kampolvaikude tootjatele ja ostjatele.

205 Eeltoodust tuleneb, et hagejad ei ole tõendanud, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui ei analüüsinud hinnatõusude mõju kampolvaikude tootjatele ja ostjatele. Järelikult tuleb väite see osa rahuldamata jätta.

d) Neljas osa, mis põhineb vigadel, mis puudutavad tasakaalustavat ostujõudu

Poolte argumendid

206 Hagejad väidavad, et komisjon ei uurinud korrektselt argumente, mis puudutavad tasakaalustava ostujõu küsimust. Sellest ei piisa tõendamaks, et nõudlus turul on kontsentreeritud või et kliendid varustavad end mitme tarnija juures. Komisjon oleks pidanud keskenduma ostjate võimele võtta meetmeid, et takistada tarnijate mis tahes üritusi tõsta hindu. Arvestades toimikus asuvaid tõendeid, mis räägivad vastu komisjoni argumendile tasakaalustava ostujõu kohta, oleks komisjon pidanud koostama veel sügavama analüüsi, hõlmates tööstuse struktuuri ja teisi selle dünaamikat puudutavaid tegureid ning samuti konkreetseid strateegiaid, mida antud sektori ostjad võisid kohaldada, et pidurdada kõiki hinnatõuse pärast koondumist (komisjoni 25. novembri 1998. aasta otsus 1999/641/EÜ, mis kuulutab koondumise ühisturu ja EMP lepinguga kokkusobivaks (juhtum IV/M.1225 — Enso/Stora) (EÜT L 254, lk 9; edaspidi „Enso/Stora otsus")). Vaidlustatud otsus neid küsimusi aga ei puuduta, sest komisjon piirdub väitega, et koondumise poolte suur sõltuvus mõnest suurest kliendist töötab vastu mis tahes konkurentsivastasele tegevusele, isegi kui hagejad rõhutasid, et turgu ei iseloomusta ostujõu olemasolu, ja tõid välja asjaolu, et kuna nad varustavad end koondumise poolteks olevate ettevõtjate juures, on nad nende tegevuse suhtes eriti haavatavad. Hagejad tõid komisjonile esitatud märkustes välja, et tegemist on pakkujate turuga ja et nad ei saa sektoris tegutsevatele tarnijatele suurt ärilist survet avaldada alternatiivsete tarnijate puudumise ja tehniliste piirangute tõttu. Nende märkuste valguses oleks komisjon pidanud oma järeldusi põhjendama, mida ta aga ei teinud, samuti nagu ta vaidlustatud otsuses ei vastanud ka hagejate argumentidele.

207 Komisjon rõhutab, et hagejad ei ole vastu sellele, et nõudlus on turul väga kontsentreeritud ja meenutab, et viis suuremat tinditootjat katavad ligikaudu [80–90]% Hexioni ja [90–100]% Akzo tuludest. Samuti märgib komisjon, et pakkumine on vähem kontsentreeritud, kuna koondumisel tekkinud ettevõtte müük hagejatele katab [*konfidentsiaalne*]% Hexioni ja [*konfidentsiaalne*]% Akzo kogumüügist, kuid kõigest [*konfidentsiaalne*]% Suni koguvajadusest. Sellest tuleneb, et koondumise pooled on hagejatest palju suuremas sõltuvuses kui vastupidi. Lisaks sellele on ostjatel palju alternatiivseid usaldusväärseid tarnijaid, omatootmine ja võimalus vertikaalselt integreeruda. Neil asjaoludel leiab komisjon, et vaidlustatud otsuses tehtud sedastus, mille kohaselt koondumise poolte tugev sõltuvus mõnest suurest kliendist takistab koondumisel tekkinud ettevõtte võimalikku konkurentsivastast tegevust, on põhjendatud.

208 Menetlusse astujad leiavad, et komisjon analüüsis ostujõu küsimust vaidlustatud otsuses igati hoolikalt. Enso/Stora otsus ei kehtestanud poliitikat, mida komisjon on kohustatud järgima ja selle juhtumi asjaolud ei ole piisavalt sarnased, et võiks järeldada, et samaväärse üksikasjaliku analüüsi oleks pidanud koostama ka käesolevas asjas. Vastused küsimustele, millele hagejad viitavad, ei ole ebaselged, ei ole vastuolus komisjoni poolt tuvastatud ja analüüsitud faktidega ja ei ole piisavalt toetatud.

Esimese Astme Kohtu hinnang

209 Tuleb uurida, kas komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui piirdus tasakaalustava jõu analüüsis vaidlustatud otsuses välja toodud tõenditega.

210 Kõigepealt tuleb märkida, et suuniste punktides 64 ja 65 on sätestatud, et isegi väga suure turuosaga ettevõtjad ei pruugi pärast koondumist olla olukorras, kus nad saaksid oluliselt tõhusat konkurentsi takistada, kui klientidel on tasakaalustav ostujõud. Seda tuleb mõista kui läbirääkimisvõimu, mis ostjal kaubandusläbirääkimistel müüja suhtes on ja mille põhjused johtuvad ostja suurusest, tema kaubanduslikust tähtsusest müüja jaoks ja tema võimalustest mõjuvalt ähvardada, et juhul kui tarnija otsustab hindu tõsta, hakkab ta mõistliku aja jooksul kasutama muid tarneallikaid või muul viisil tarne kvaliteeti või tingimusi kahjustama. See kehtiks ka juhul, kui ostja saaks mõjuvalt ähvardada vertikaalselt eelnevale turule integreerumisega või toetada eelneva turu laienemist või konkurentide turuletulekut. Lõpuks on tõenäolisem, et suurtel ja kogenud klientidel on sellist tasakaalustavat ostujõudu rohkem kui killustatud majandusharude väikestel ettevõtjatel.

211 Järgmiseks, mis puudutab hagejate endi esitatud väiteid, siis avaldas Flint, et tema teada ei ole kampolvaikude ostjatel mingisugust läbirääkimiste jõudu (vastus klientide küsimustiku küsimusele 40). Siegwerk leidis, et tegemist on pakkujate ja mitte ostjate turuga (vastus klientide küsimustiku küsimusele 40). Sun märkis, et tema arvates ei saa ostjad rakendada sektoris tegutsevate tarnijate suhtes tugevat läbirääkimiste jõudu, kuna tarnijaid on väga vähe ja ostjatel on raske tarneallikat kiiresti vahetada või alternatiivseid keemilisi tooteid kasutada (vastus klientide küsimustiku küsimusele 40).

212 Seega avaldas üksnes Sun tasakaalustava jõu puudumise põhjused, see tähendab tarnijate väga väikese hulga ja raskused tellimuste üleviimisel teiste tarnijate juurde. Ometi on juba leitud, et hagejad ei ole oma väiteid piisavalt tõendanud (vt eespool punkt 84 ja järgmised ning 94 ja järgmised). Sama kehtib ka argumentide kohta,

mis puudutavad vajalike mahtude puudujääke ja tarnijate võimsuse langust, mille hagejate arvates Flint selle osas esitas (vt eespool punkt 73 ja järgmised).

213 Mis puudutab argumenti, mille kohaselt komisjon oleks pidanud uurima klientide võimet võtta meetmeid tarnijate katsete vastu tõsta hindu ja koostama veel sügavama analüüsi, hõlmates tööstuse struktuuri ja teisi selle dünaamikat puudutavaid tegureid ning samuti konkreetseid strateegiaid, mida antud sektori ostjad võisid kohaldada, et pidurdada kõiki hinnatõuse pärast koondumist, siis tuleb meenutada esiteks, et vaidlustatud otsus tugineb selles osas mõne kliendi omatootmisele, mis võimaldab neil oma tarnijaid teatud määral distsiplineerida. Teiseks rõhutab vaidlustatud otsus klientide võimalust varustada end teiste suurte ja väikeste tarnijate juures, kellel on palju üleliigseid tootmisvõimsusi ja kes suudavad toota kõiki kampolvaike. Kolmandaks on selles märgitud, et nõudlus on kontsentreerunud väga väiksele hulgale suurtele klientidele, mis annab neile eelkõige juba loetletud asjaolude suhtes suure läbirääkimiste jõu. Neljandaks rõhutab see otsus usutavat ohtu vertikaalseks integreerumiseks, mis samuti võimaldab klientidel oma tarnijaid distsiplineerida (vt eespool punkt 28).

214 Peale selle vastavad need vaidlustatud otsuse kaalutlused sisuliselt neile tasakaalustava jõu hindamiseks olulistele elementidele, mis on sätestatud suuniste punktides 64 ja 65 (vt eespool punkt 210). Tõepoolest, vaidlustatud otsus rõhutab tarnijate suurt sõltuvust mõnest suurest kliendist. Esimese Astme Kohus leiab selles osas, et niisugustel klientidel ei ole vaja koondumisel tekkinud ettevõtte konkurentsivastasele tegevusele vastuseismisel asjaomasest tarnijast täielikult loobuda. Hagejate võimalust viia suur osa oma tellimustest teiste tarnijate juurde võib käsitleda koondu-

misel tekkinud ettevõtte jaoks piisavalt suurte kadude ohuna, mis hoiab teda sellise strateegia rakendamisest eemale (vt eespool punkt 171).

215 Käesolevas asjas tuleb märkida, et hagejad kuuluvad trükitindisektoris kasutatavate kampolvaikude osas koondumise poolte suurimate klientide hulka. Järelikult kujutab ka vaid ühe osa tellimuste üleviimine teiste tarnijate juurde koondumisel tekkinud ettevõtte tootmise olulist osa. Lisaks tuleb meenutada, et Esimese Astme Kohus on juba leidnud, et komisjon ei teinud ilmset hindamisviga, kui leidis vaidlustatud otsuse põhjendustes 68 ja 71, et teistel turul tegutsevatel tootjatel on tootmisvõimsust, mis lubab neil seista vastu konkurentsivastasele tegevusele ja varustada koondumise poolte suuri kliente (vt eespool punktid 170–172) ja et hagejad ei ole tõendanud märkimisväärseid raskusi tarnija vahetamisel, mis nende väitel tekivad seoses kampolvaikude kvalifitseerimise vajadusega ja mille tõttu ei saa kliendid mõjuvalt ähvardada, et juhul, kui koondumisel tekkinud ettevõte otsustab hindu tõsta, hakkab ta mõistliku aja jooksul kasutama muid tarneallikaid (vt eespool punktid 96–99).

216 Peale selle, isegi kui faktilised asjaolud, mis olid aluseks Enso/Stora otsusele, võivad tulenevalt turu erilisest struktuurist nõuda, et analüüsitaks süvendatult tööstuse struktuuri ja strateegiaid, mida ostjad võivad kohaldada, et seista vastu mis tahes hinnatõusudele pärast koondumist, siis tuleneb eeltoodust, et käesoleva asja kohta see ei käi. Eespool esitatud kaalutlustest lähtuvalt leiab Esimese Astme Kohus, et komisjonilt ei saa antud asjaoludel nõuda koondumise poolte klientide tasakaalustava jõu süvendatud uurimist.

217 Eeltoodut arvesse võttes tuleb see osa rahuldamata jätta.

e) Väidetav ebapiisav põhjendamine

218 Osas, milles hagejad leiavad, et komisjoni hinnang koondumise poolte konkurentide vabade üleliigsete tootmisvõimsuste kohta ei ole piisavalt põhjendatud, eelkõige seetõttu, et komisjon ei uurinud vaidlustatud otsuses kampolvaikude tootmiseks vajalike toorainete kättesaadavust ega nende toorainete väidetava vähesuse mõju tootmisvõimsuste kasutamisele, ja et ta jättis tähelepanuta või lükkas tagasi hagejate tõendid ilma seda põhjendamata, siis tuleb märkida, et eespool punktides 165–185 esitatud kaalutlusest tuleneb, et komisjon põhjendas piisavalt oma järeldust, et turul on üleliigseid tootmisvõimsusi. Vaidlustatud otsuse põhjendused 62–67 kajastavad selgelt ja ühemõtteliselt komisjoni sellekohast arutluskäiku ja on võimaldanud Esimese Astme Kohtul teostada kohtulikku kontrolli ning huvitatud isikutel kaitsta oma õigusi.

219 Samuti tuleneb eespool punktides 213 ja 214 esitatud kaalutlustest, et komisjon põhjendas piisavalt oma järeldust koondumise poolte klientide tasakaalustava jõu osas. Vaidlustatud otsuse põhjendused 69–71 kajastavad selgelt ja ühemõtteliselt komisjoni sellekohast arutluskäiku ja on võimaldanud Esimese Astme Kohtul teostada kohtulikku kontrolli ning huvitatud isikutel kaitsta oma õigusi.

220 Sellest järeldub, et argumendid, mis põhinevad väidetaval ebapiisaval põhjendamisel, tuleb rahuldamata jätta.

221 Kõigest eeltoodust tuleneb, et teine väide tuleb rahuldamata jätta.

222 Nendel tingimustel tuleb hagi jätta rahuldamata.

Kohtukulud

223 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hagejate kahjuks, tuleb kohtukulud vastavalt komisjoni ja menetlusse astujate nõuetele välja mõista hagejatelt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (teine koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista komisjoni ja menetlusse astujate kohtukulud välja hagejatelt Sun Chemical Group BV, Siegwerk Druckfarben AG ja Flint Group Germany GmbH, kes ühtlasi kannavad ise oma kohtukulud.

Pirrung Forwood Papasavvas

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 9. juulil 2007 Luxembourgis.

Kohtusekretär Koja esimees

E. Coulon J. Pirrung

Sisukord

Õiguslik raamistik ..... II - 2155

Vaidluse aluseks olevad asjaolud ..... II - 2156

A — Menetluse ja koondumise pooled ..... II - 2156

B — Kaubaturg ..... II - 2158

C — Haldusmenetlus ..... II - 2159

D — Vaidlustatud otsus ..... II - 2160

Menetlus ..... II - 2165

Poolte nõuded ..... II - 2167

Õiguslik käsitlus ..... II - 2168

A — Hagi vastuvõetavus ..... II - 2168

1. Poolte argumendid ..... II - 2168

2. Esimese Astme Kohtu hinnang ..... II - 2170

B — Hagi sisu ..... II - 2171

1. Esialgsed märkused ..... II - 2172

2. Esimene väide, mis põhineb sellel, et komisjon ei järginud suuniseid ..... II - 2174

a) Teine osa, mis põhineb sellel, et komisjon ei järginud suuniseid seoses koondumise kooskõlastamata mõjuga ..... II - 2174

Esimene etteheide, mis põhineb sellel, et komisjon ei järginud suuniseid seoses koondumise poolte omavahelise vahetu konkureerimisega ..... II - 2175

— Poolte argumendid ..... II - 2175

— Esimese Astme Kohtu hinnang ..... II - 2177

Teine etteheide, mis põhineb sellel, et komisjon ei järginud suuniseid seoses alternatiivsete tarnijate usaldusväärsusega ..... II - 2181

— Poolte argumendid ..... II - 2181

— Esimese Astme Kohtu hinnang ..... II - 2183

Kolmas etteheide, mis põhineb sellel, et komisjon ei järginud suuniseid seoses koondumise poolte klientide võimalusega vahetada tarnijat ..... II - 2185

— Poolte argumendid ..... II - 2185

— Esimese Astme Kohtu hinnang ..... II - 2187

Neljas etteheide, mis põhineb turul olemasolevate tootmisvõimsustega seonduvatel vigadel ..... II - 2189

Viies etteheide, mis põhineb sellel, et komisjon ei järginud suuniseid seoses koondumisel tekkinud ettevõtte võimega takistada konkurentide laienemist ..... II - 2189

— Poolte argumendid ..... II - 2189

— Esimese Astme Kohtu hinnang ..... II - 2190

b) Kolmas osa, mis põhineb sellel, et komisjon ei järginud suuniseid seoses vaidlusaluse koondumise kooskõlastatud mõjuga ..... II - 2192

Poolte argumendid ..... II - 2192

Esimese Astme Kohtu hinnang ..... II - 2193

c) Esimene osa, mis põhineb sellel, et komisjon ei järginud suuniseid seoses turuosade ja koondumisastmetega ..... II - 2199

Poolte argumendid ..... II - 2199

Esimese Astme Kohtu hinnang ..... II - 2200

3. Teine väide, mis põhineb fakti- ja hindamisvigadel ..... II - 2203

a) Esimene osa, mis põhineb turul vabade tootmisvõimsuste hindamisel tehtud vigadel ..... II - 2203

Poolte argumendid ..... II - 2203

Esimese Astme Kohtu hinnang ..... II - 2210

— Esimene etteheide, mis põhineb vigadel, mis on seotud üleliigsete tootmisvõimsustega turul ..... II - 2210

— Teine etteheide, mis põhineb vigadel, mis on seotud toorainete kättesaadavusega ..... II - 2214

b) Teine osa, mis põhineb vigadel, mis puudutavad koondumise poolte klientide vertikaalse integreerimise laadi ja ulatust ..... II - 2219

Poolte argumendid ..... II - 2219

Esimese Astme Kohtu hinnang ..... II - 2221

c) Kolmas osa, mis põhineb vigadel, mis puudutavad toorainete suurte hinnatõusude mõju ..... II - 2223

Poolte argumendid ..... II - 2223

Esimese Astme Kohtu hinnang ..... II - 2224

d) Neljas osa, mis põhineb vigadel, mis puudutavad tasakaalustavat ostujõudu ..... II - 2226

Poolte argumendid ..... II - 2226

Esimese Astme Kohtu hinnang ..... II - 2227

e) Väidetav ebapiisav põhjendamine ..... II - 2231

Kohtukulud ..... II - 2232